

ONDERWIJS
"Inschrijvingsgeld kan afgeschaft worden"

3

INTERNATIONAAL
Torfs tussen Palestina en Israël

7

SOCIAAL
Gwendolyne Rutten (Open Vld)

8

CULTUUR
STUK vindt zichzelf opnieuw uit

17

Beeld—Receptietjes crashen

Onze reporter crashte vorige week ongenodigd recepties. Daar kwam hij de bovenstaande bommatjes tegen, maar hij verzeilde ook in een gesprek met een decaan en met enkele schepenen. *Awkward...* Reportage op pagina 10 (Foto: Andrew Snowball)

GEEN GELD VOOR NOODZAKELIJKE VERLENGING BACHELOR VERPLEEGKUNDE

Opleiding verpleegkunde in gevaar door "domme Europese regels"

De bacheloropleiding verpleegkunde dreigt volgend academiejaar haar erkenning kwijt te raken. "En dat allemaal voor een domme Europese regel."

JENS CARDINAELS

"Europa wil dat studenten verpleegkunde minstens 2.300 uur stage lopen, maar Vlaamse bachelorstudenten verpleegkunde raken gemiddeld aan slechts 1.200 uur." Toon Martens, de directeur van de hogeschool KHLeuven en de voorzitter van de Vlaamse

Hogescholenraad, weet dat de bachelor verpleegkunde een probleem heeft.

"Om aan het vereiste aantal stage-uren te komen, volstaat het om de opleiding met een half jaar uit te breiden," zegt Martens. "Maar dat kost 6 miljoen euro. Geld dat er niet is. Daarom schuift de huidige Vlaamse regering het probleem door

naar de volgende regering, die na de verkiezingen aan de slag gaat. Daardoor kan de onzekerheid nog langer duren. De hogescholen vrezen dat ze de verlenging zelf zullen moeten betalen." De kans dat er extra overheidsgeld komt, is zeer klein en de hogescholen zitten nu al krap bij kas (*Veto 17 februari*).

Toon Quaghebeur, het departementshoofd Gezondheidszorg van de KHLeuven, staat erop dat de overheid extra middelen vrijmaakt. "Er zijn drie weken geleden gesprekken geweest met de Vlaamse ministeries van Onderwijs en Welzijn (*met respectievelijke Pascal Smet (sp.a) en Jo Vandeurzen*

"De gesprekken met Pascal Smet en Jo Vandeurzen zijn stopgezet, omdat we willen weten of we extra geld krijgen"

TOON QUAGHEBEUR (KHLEUVEN)

(*CD&V aan het hoofd, red.*), maar die zijn stopgezet, omdat we willen weten of we extra geld kunnen krijgen of niet. Als we geen geld

krijgen, zullen we de opleiding niet verlengen."

Lees verder op pagina 3

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

GROEP T

INTERNATIONALE ENGINEERING SCHOOL
KU LEUVEN

www.kuleuven.be/atgroepT

Debat

Opinie

Splinter

WaagSTUK

Ik beken: ik hou van theater. Menig amateur- en studentenstuk heb ik al afgeschuimd. Wanneer het spelplezier van het podium druipend en bijzondere mensen zichzelf bloot geven om een verhaal te vertellen, ben ik tevreden. Ook het professionele werk weet mij best te bekoren: met mijn medeculturo's wil ik al eens uitzakken in het pluche van de Schouwburg of de Soetezaal in kunstencentrum STUK.

In diezelfde Soetezaal presenteerde artistiek leider Steven Vandervelden dinsdag zijn ambitieuze plannen aan de pers. "Doek valt voor theater in STUK," kopt diezelfde pers verderop in deze krant. Het kunstencentrum wordt een Huis voor Dans, Beeld en Muziek. Waarbij die eerste onmiskenbaar protagonist van dienst is. Vaarwel, theater.

Kreten van verontwaardiging! Nu ja, eerder onthutst geroezemoes tijdens de receptie achteraf. Zo vals beschaafd zijn wij Belgen wel. Cultuurcentrum 30CC mocht dan tezelfdertijd zich voornemen meer theater te programmeren, onvermijdelijk zouden er voorstellingen verloren gaan. Wat alle betrokkenen in deze *Veto* ootmoedig toegeven.

Want 30CC en andere culturele spelers schurken nu al tegen de grenzen van hun capaciteit aan. Op een nieuwe podiumkunstenzaal is het minstens tien jaar wachten: eerst de arthouse cinema waar Leuven evenzeer om kreunt.

Bovendien zoekt het STUK niet alleen fysieke, maar ook financiële ademruimte. De facto bezuinigt men een deel van het Leuvense theater weg. Het zou de insteek van een mooie polemiek kunnen zijn, en niet eens helemaal onwaar. Maar het zou niet het hele verhaal zijn.

Ik geloof immers Vandervelden en de anderen achter deze koerswijziging in hun passie voor dans. Het buitenland mag ons benijden om *Rosas* en consorten, maar in eigen land is de discipline nauwelijks verankerd. Ik geloof dan ook dat jonge dansers inderdaad kansen verdienen, ook al liggen ze elders niet voor het rapen.

"Met deze *move* dwingen we het cultuurcentrum ook middenin de kunsten te staan, niet de richting in te slaan van het entertainment," klinkt het ook bij STUK. 30CC kan het theater niet meer laten vallen en moet meer dan een klassiek cultuurcentrum zijn. Je kunt het een cynische zet noemen, maar het is slim gespeeld.

Afgelopen week nam Vlaanderen afscheid van de man die haar naar hedendaagse kunst heeft leren kijken. Om Jan Hoet aan te halen: "In ons land moet ge vechten voor kunst. Voor voetbal moet ge niet vechten, maar voor het bestaan van kunst moet ge vechten." Het team van STUK gaat voor dans vechten en duwt spelers als 30CC de arena in. Riskant, maar moedig.

Riskant, want een publiek voor dans ontbreekt. "We zullen bezoekers verliezen," weet Vanderelden zelf. In een tijd waarin het *bon ton* is om kunst als een elitaire hobby weg te zetten, mag je dit plan een gevaarlijk gok noemen.

Laten we hopen dat hij en de rest van STUK het juiste gevecht hebben uitgekozen. Maar wat de bokser in Jan Hoet ongetwijfeld ook wist: wie stil blijft staan, is sowieso verloren.

SAM RIJNDERS

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

#vetodebat Moeten neknominations aangepakt worden?

Neknominations zijn een ware rage. De Facebookfilmpjes waarin je vrienden uitdaagt om creatief enkele glazen alcohol in één ruk achterover te slaan zijn niet van het internet weg te slaan. Toch rijzen vele stemmen van kritiek. **KORNEEL DE SCHAMP**

Sven Gatz (Belgische Brouwers)

"Neknominations zijn een extreme vorm van alcoholconsumptie die helemaal niet in onze benadering van matig alcoholgebruik passen. We willen elke twijfel wegnemen: we vinden het niet leuk dat jongeren elkaar zo uitdagen met alcoholische dranken, of het nu bier is of iets anders. We werken al jaren mee aan allerhande preventiecampagnes zoals de BOB-campagne, geen alcohol onder de 16..."

"Ik ga mij niet als moraalridder uitspreken over hoe studenten soms met alcohol omgaan. Ik ben ook student geweest. Het is niet zo verstandig om excessief met drank om te gaan, maar ik kan begrijpen dat dit soms wel eens bij het studentenleven hoort. Neknominations echter zijn absurd omdat ze ook bij minderjarigen populair zijn en er in het buitenland al overlijdens mee gepaard gingen. Het is een stap voorbij eens een pintje te veel drinken."

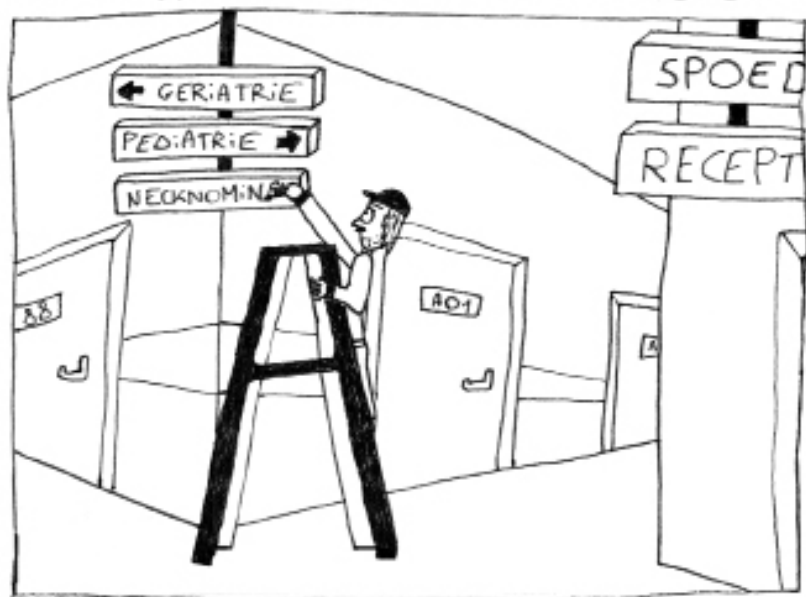
Shana Wouters (Doc's Bar)

"Ik ben zelf geen voorstander van neknominations, maar we zullen het niet tegenhouden als het in onze fakbar gebeurt. Mensen zijn vrij om een halve liter te bestellen en die leeg te drinken op de manier waarop ze willen. Er wordt hier meer drank gedronken als er een cantus gehouden wordt. Als iemand duidelijk boven zijn theewater is, zullen we hem ook snel geen alcohol meer verkopen."

Ingo Guerra-Ruiz, (Pavlov)

"Als mensen elkaar uitdagen om een pintje of dergelijke in één keer leeg te drinken in onze fakbar hebben wij daar in eerste instantie geen problemen mee. Het is natuurlijk wel niet de bedoeling dat ze overdreven acties ondernemen en gevaarlijke stunts uitvoeren. Het moet prettig blijven en het is niet de bedoeling dat mensen zich bewijzen. Het is belangrijk dat studenten zichzelf onder controle hebben en de medemensen respecteren."

Nieuwe hype stelt ziekenhuizen voor uitdagingen...

Liesa Ollislaegers

Sociale Media

Stijn De Decker (Facebook, 3 likes):

"Pure peer pressure. Ja, velen die het doen, doen het op een onschuldige manier, maar in een wereld waar "erbij horen" zo'n grote waarde heeft, leidt het vaak tot stomiteiten die (soms fatale) gevolgen hebben."

Kenneth VP (Facebook, 3 likes):

"Neknominations aanpakken? Individuele beslissing om een of twee pinten na elkaar binnen te trekken. En oh, de mensen die pro-aanpak zijn: wees dan consequent en eis de afschaffing van cantussen, of beter: alcohol. We hebben gezien in de VS hoe dat voorheen afgelopen is. Mind your own business en maak voor jezelf uit of je hier al dan niet aan mee doet."

Michiel van Boxel (Facebook):

"Gewoon laten doen. Jongeren kiezen zelf wel of ze op een uitdaging ingaan of niet, en alcohol drinken doen ze sowieso, of het nu voor de camera is of niet."

VRAAG VAN DEZE WEEK

TE WEINIG VROUWEN IN STUDENTENVERTEGENWOORDIGING?

Discussieer mee op Facebook.com/vetoleuven en Twitter.com/veto_be

Onderwijs

DISCUSSIE OVER VERHOOGING INSCHRIJVINGSGELD LAAIT WEER OP

“Het inschrijvingsgeld kan worden afgeschaft”

Freddy Mortier, de vicerector van de Universiteit Gent, wil niet dat het inschrijvingsgeld omhoog gaat. “Een verhoging zou het financiële probleem van het hoger onderwijs niet oplossen.”

JENS CARDINAELS

Het hoger onderwijs dat smeekt om geld, een regering die krap bij kas zit en verkiezingen in aantocht: meer is er niet nodig om de discussie over de verhoging van het inschrijvingsgeld los te laten barsten. Verschillende instanties zijn voor een verhoging (*zie kader*), maar Freddy Mortier, de vicerector van de Universiteit Gent, is tegen een verhoging.

“Eigenlijk zou het inschrijvingsgeld perfect kunnen worden afgeschaft. Het bedraagt maar 3 procent van het budget van de UGent. Heeft het zin om de mensen dat te laten betalen?”

Toch willen sommigen het verhogen.

Freddy Mortier: «De voorstanders van een verhoging denken aan een stijging van tien tot twintig procent, maar dat zou nauwelijks het verschil maken. Mensen die het inschrijvingsgeld willen verhogen en zo denken het probleem van het hoger

Verhoging inschrijvingsgeld op tafel

Sinds enkele weken wordt de vraag of het inschrijvingsgeld verhoogd moet worden weer luidop gesteld. In de aanloop naar de verkiezingen vraagt het hoger onderwijs meer geld, terwijl de politici wijzen op de budgettaire krapte van de Vlaamse overheid.

Voor sp.a is een verhoging van het inschrijvingsgeld geen plausible piste. Maar de andere politieke partijen willen erover nadenken. Vooral Open Vld denkt luidop na over een verhoging. Dat bleek afgelopen vrijdag nog. Toen zei Sas Van Rouvoij, de voorzitter van de raad van bestuur van de UGent en Open Vld-politicus, in het studentenblad *Schamper* dat het hoger onderwijs meer geld nodig heeft. Hij voegde eraan toe dat het geld niet van de overheid kan komen. “De studenten en bij uitbreiding de ouders zullen meer moeten bijdragen.” (jc)

onderwijs op te lossen, zitten ernaast. Om een effect te hebben, moet het inschrijvingsgeld minstens verdubbeld worden of vermenigvuldigd met vijf tot tien. Dat wil niemand.»

«De grote kracht van het Vlaamse hoger onderwijs is dat het door het lage inschrijvingsgeld erg toegankelijk is. Maar desondanks is er nog steeds sociale ongelijkheid in het hoger onderwijs. Als het inschrijvingsgeld verhoogd wordt, worden zwakkere groepen nog meer uitgesloten van het hoger onderwijs.»

«Aangezien het inschrijvingsgeld een drempel is voor sociale zwakke groepen en aangezien het maar een klein deel van de financiering van het hoger onderwijs uitmaakt, valt het te overwegen om het inschrijvingsgeld af te schaffen.»

Gidsen

Zal dat de deur van de universiteit niet wagenwijd openzetten voor wie niet geschikt is voor de universiteit?

Mortier: «Dat is een van de enige redenen om het inschrijvingsgeld te behouden. Maar dat probleem kan ook verholpen worden door mensen beter te wijzen op wat ze kunnen en hen daardoor naar de juiste studierichting te gidsen. Ik ben geen rabiaat voorstander van de afschaffing van het inschrijvingsgeld, maar ik pleit voor een laag inschrijvingsgeld.»

Schamper/Simon Wardenier

Freddy Mortier: “Mensen die het inschrijvingsgeld willen verhogen en zo denken het probleem van het hoger onderwijs op te lossen, zitten ernaast.”

Opleiding verpleegkunde in gevaar door “domme regels”

Vervolg voorpagina

Als de overheid geen extra geld vrijmaakt en de hogescholen het been stijf houden, dan komt de opleiding in gevaar en dreigt ze te verdwijnen.

“De Europese regels zijn dwaas, want ze zijn niet aangepast aan de Vlaamse omstandigheden”

TOON MARTENS, VOORZITTER
VLAAMSE HOGESCHOLENRAAD

We vroegen minister Smet om een reactie, maar hij wil niet reageren. Het kabinet van minister Vandeurzen verwijst ons door naar het kabinet van Smet.

In juni wordt bekend of de opleiding erkend blijft. “De huidige erkenning loopt tot eind dit academiejaar,” zegt Martens. “De NVAO (*de organisatie die opleidingen erkent of afkeurt, red.*) heeft als missie: ervoor zorgen dat opleidingen Europees erkend worden. Het zal dus moeilijk worden om erkenning te krijgen. We zullen hoogstens een tijdelijke erkenning ontvangen.”

Quaghebeur schat de toestand positiever in. “Er zullen kritische opmerkingen zijn, maar de kans dat de opleiding volledig afgekeurd wordt, is klein. Bovendien zullen de Vlaamse verpleegkundigen altijd aan de slag kunnen in België. Maar Europa kan er wel voor zorgen dat ze niet meer in andere Europese landen mogen werken.”

Kwaliteitscontrole

Martens hekelt de Europese regels. “Ze zijn dwaas, want ze zijn niet aangepast aan de Vlaamse omstandigheden. Europa bekijkt alleen het aantal stage-uren, maar de kwaliteitscontroles tonen aan dat de Vlaamse hogescholen wel de vereiste leerresultaten realiseren in drie jaar.”

Martens wijst met een voorbeeld op de specifieke context van de Europese landen. “In Nederland duurt de bachelor een jaar langer dan bij ons, maar de meeste studenten die daar de opleiding volgen, hebben maar vijf jaar middelbaar onderwijs genoten.”

Hij zou liever hebben dat de Europese regels worden aangepast. “De Vlaamse ge-

Christine Laureys

Toon Martens.

meenschap moet niet nodeloos op kosten gejaagd worden. Een langere studieduur voor verpleegkunde zal ook de instroom verminderen terwijl het een knelpuntberoep is.”

Volgens Quaghebeur bestaat ook de mogelijkheid dat de bachelor drie jaar blijft duren, maar dat het academiejaar intensiever wordt. “Nu geven we per jaar 26 weken les. Dat kan opgetrokken worden naar 36 weken, zoals in Frankrijk en Duitsland. Maar dat verkiezen wij niet. Wij willen de duur van de opleiding verlengen.”

Martens wijst er nog op dat niet alleen de hogescholen een financiële kater kunnen overhouden aan de extra stages. “Ook de ziekenhuizen staan niet te springen voor extra stage-uren. Dat kost ook hen extra geld, terwijl ze massaal moeten besparen. Een verdubbeling van de stages kunnen ook zij niet aan.”

Geld halen bij HBO5?

Toon Quaghebeur, het departementshoofd Gezondheidszorg van de KHLeuven, vindt dat extra geld voor de bacheloropleiding verpleegkunde ook bij de opleiding verpleegkunde van het hoger beroepsonderwijs (HBO5) kan worden gehaald. “Er zijn 15 bacheloropleidingen verpleegkunde in Vlaanderen. En 37 locaties voor HBO5-opleidingen. Dat is onverantwoord. Er moet worden nagedacht of het niet beter is om te gaan naar minder HBO5-opleidingen. Bovendien moet worden nagegaan of de HBO5-opleiding verpleegkunde van drie jaar naar twee jaar kan gebracht worden. Alle andere HBO5-opleidingen duren twee jaar.”

Daar is Toon Martens, de directeur van de hogeschool KHLeuven en de voorzitter van de Vlaamse Hogescholenraad, het niet mee eens. “De HBO5-opleiding wordt niet overgefinancierd. Ze is niet verantwoordelijk voor domme Europese regels. Maar de hogescholen, die het met veel minder moeten doen, laten opdraaien voor de extra kosten is zeker onaantvaardbaar.”

Ook Carl Snoecx van het Vlaams Verbond van het Katholiek Secundair Onderwijs is het niet eens met Quaghebeur. “In de afgelopen vijftien jaar verdubbelde het aantal studenten van de meer op de praktijk gerichte HBO-opleiding. Velen van hen zouden het niet halen in de bacheloropleiding. Dat is een sterk argument. Zeker aangezien er te weinig verpleegkundigen zijn.” (jc)

Master inkorten?

“Als de bachelor verpleegkunde verlengd wordt, moet de vervolgopleiding verkort worden,” zegt Toon Quaghebeur, het departementshoofd Gezondheidszorg van de KHLeuven. “Nu volgen veel studenten na hun bachelor nog een bachelor-na-bachelor of een schakeljaar en een eenjarige master. Een opleiding van 6 jaar is wel heel lang. Het schakeljaar kan wegvallen als een bachelor meer dan drie jaar duurt.” (jc)

Onderwijs

De Lange Baan

HERINDELING ACADEMIEJAAR

In De Lange Baan worden dossiers bekeken die al jaren druk besproken worden, maar waarin weinig of geen resultaten worden geboekt.

Onbeslistheid bij plannen herindeling

Al meer dan zeven jaar sleept de discussie over de herindeling van het academiejaar aan. En de discussie zal wellicht nog wel enkele jaren aanslepen. De universiteiten en de studenten hebben nog steeds geen duidelijke mening.

FEMKE BERTSCHÉ EN JENS CARDINAELS

“We moeten durven nadenken over wat ons het best past. Op langere termijn kan dat tot een herschikking van het academiejaar leiden. Het jaar kan vroeger beginnen zodat de studenten hun kerstvakantie terugwinnen. De tweede zit zou de eerste zit ook sneller kunnen opvolgen.” Het is november 2006 en Ludo Melis, de toenmalige vicerector Onderwijs van de KU Leuven, doet zijn plan om het academiejaar anders in te delen uit de doeken voor een vergadering van studentenvertegenwoordigers.

Jaren later zitten de plannen nog steeds in een embryonale fase die nog wel even zal duren. Op dit moment brainstormt de VLIR, het overlegorgaan van de Vlaamse universiteiten, over hoe het academiejaar zou kunnen worden heringedeeld. Als het al moet worden heringedeeld.

Melis stelde voor om begin september al te beginnen. Daardoor kunnen de examens vlak voor kerstmis eindigen. De herexamens van het eerste semester zouden begin januari georganiseerd worden, zodat het tweede semester eind januari zou beginnen. In mei zou het tweede semester eindigen en zouden de examens doorgaan. Eind juni kunnen de herexamens plaatsvinden, waarna er voor iedereen vakantie is tot september.

Stof

Melis noemt zijn plannen een denkspoor. “Het is nooit een concreet plan geweest.” Toch wordt het geregeld vanonder het stof gehaald, om daarna weer naar de achtergrond te verdwijnen.

“De plannen vorderen traag, doordat er voor- en nadelen zijn,” analyseert Melis. “De voordelen zijn dat het eerste semester eindigt voor kerst en dat er in de zomer vakantie is voor iedereen. Bovendien kunnen studen-

ten na een herindeling sneller ingrijpen als ze niet geschikt zijn voor hun studierichting. Nu krijgen ze hun resultaten als het tweede semester aan de hogescholen al begonnen is. Daardoor is het minder makkelijk om van de universiteit naar de hogeschool te verhuizen,” zegt Melis.

Het is volgens Melis ook beter als de herexamens vlak na examens volgen. “Nu zit er een kloof van maanden tussen de examens van januari en de herexamens in de zomer.”

“Maar de herexamens vlak na de examens programmeren, is ook een nadeel. Sommige eerstejaarsstudenten hebben in januari nog niet de maturiteit om examens af te leggen. Ze hebben meer tijd nodig om hun herexamen te studeren.”

De universiteiten blazen nog steeds warm noch koud. Ze verwijzen allemaal naar de nota die de VLIR momenteel opstelt. Op basis daarvan zullen de universiteiten later de discussie voeren. Ze wijzen allemaal op het feit dat een herindeling voor- en nadelen heeft. “Herexamens aan het einde van het academiejaar zijn pedagogisch niet verantwoord,” zegt Yvette Michotte, de vicerector Onderwijs van de Vrije Universiteit Brussel. “Maar als de herexamens vlak na de examens plaatsvinden, kunnen grote tekorten niet weggevoerd worden.

“Elke universiteit moet autonoom kunnen beslissen hoe ze haar academiejaar indeelt”

LUC DE SCHEPPER, RECTOR UHASSELT

“Herexamens aan het einde van het academiejaar zijn pedagogisch niet verantwoord”

YVETTE MICHOTTE, VICERECTOR VUB

Er zou dus meer permanente evaluatie moeten komen, zodat studenten al vroeger weten waar ze staan.”

De korte herkansingsperiode is ook volgens Kristiaan Versluys, de directeur Onderwijs van de Universiteit Gent, een nadeel. “Wij hebben

het plan-Melis in 2012 besproken in de Onderwijsraad. Toen was de balans negatief, maar dat wil niet zeggen dat de zaak niet opnieuw bekeken kan worden.”

“Aan de KU Leuven zal de discussie binnenkort opnieuw opgestart

INTERVIEW GUIDO GALLE

Er is meer dan Ludo Melis

De discussie over de herindeling van het academiejaar wordt gevoerd rond het plan van de voormalige KU Leuven-vicerector Ludo Melis. Maar Guido Galle, de directeur Onderwijs- en Studentenbeleid van de Gentse Arteveldehogeschool, wil nog verder gaan.

JENS CARDINAELS

U neemt het plan van Melis als basis, maar u voert enkele wijzigingen door.

Guido Galle: «Ik wil op de eerste werkdag van september beginnen. Het eerste semester moet afgerond zijn rond 23 december. Dan moeten de studenten hun resultaten en feedback hebben gekregen. Daarna is er wintervakantie voor iedereen. In januari start het tweede semester, dat eind april stopt. Daarna zijn er twee weken lentevakantie.»

«In de helft van mei start voor studenten die al hun credits behaald hebben een programma met bijkomende vakken, zodat ze kunnen excelleren. Studenten die niet voor alles geslaagd zijn kunnen in die periode hun achterstand inhalen en herexamens afleggen. Daar-

Guido Galle: “Met het plan van de KU Leuven zijn we aan het vastlopen.”

door kan iedereen in juli en augustus genieten van een zomervakantie.»

Wanneer worden de herexamens van het eerste semester georganiseerd?

Galle: «In mei, wanneer ook de herexamens van het tweede semester plaatsvinden.»

Waarom komt u met dit alternatief?

Galle: «Het plan-Melis vraagt grote inspanningen voor een naar mijn mening pover resultaat. Als er inspanningen worden gedaan, moeten we een sterker resultaat beogen. Met het plan van de KU Leuven zijn we aan het vastlopen. Mijn plan is besproken in de werkgroep van de VLIR (het overlegorgaan van de Vlaamse universiteiten, dat de herindeling momenteel bespreekt, red.)» (jc)

Onderwijs

academiejaar

Kwong Gueng To

Kristiaan Versluys (UGent): "Onze studenten vreesden dat het academiejaar zwaar belast zou worden door studeerwerk."

worden," zegt Didier Pollefeyt, de vicerector Onderwijs van de KU Leuven. "Het kan nog alle kanten uit."

Aan de Universiteit Antwerpen ligt het dossier momenteel stil, vertelt Joke Denekens, de voorzitter van de Onderwijsraad van de UAntwerpen. "Wij hebben in het verleden geprobeerd om schot in de zaak te krijgen, maar dat is niet gelukt. We wachten op wat de VLIR beslist. Intern discussiëren wij er niet meer over. Onze studenten zijn er tegen."

Twee jaar geleden waren de studenten in Gent ook argwanend, vertelt Versluys. "Ze vreesden dat het academiejaar zwaar belast zou worden door studeerwerk, waardoor studenten minder tijd hebben voor activiteiten en studentenvertegenwoordiging."

Die vrees was er ook toen het huidige systeem met twee semesters rond de eeuwwisseling werd ingevoerd. Tot dan waren er enkel in juni examens.

De studenten discussiëren mee in de werkgroep van de VLIR. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) heeft nog geen duidelijke mening. Ook zij wijst op de voor- en nadelen. "We vrezen dat er te veel aandacht gaat naar het herindelen van het academiejaar en te weinig naar het eigenlijke doel: een beter evaluatiebeleid," staat in een nota van VVS. "Zo is permanente evaluatie op dit moment al perfect mogelijk."

Ook VVS vraagt zich af of het verstandig is om de herexamens meteen na de examens te plaatsen. Ze vreest dat studenten tijdens het jaar te weinig tijd overhouden voor andere engagementen.

Uniform

Voor de meeste universiteiten is het ondenkbaar dat één universiteit eigenhandig het academiejaar herindeelt, zonder dat de rest meedoet. "Dat zou de samenwerking niet ten goede komen," zegt Michotte.

De enige die er anders over denkt, is de Universiteit Hasselt. "Elke universiteit moet autonoom kunnen beslissen hoe ze haar academiejaar indeelt. Een uniform systeem is niet nodig," zegt rector Luc De Schepper. "De vorm van het academiejaar is geen bevoegdheid van de VLIR. Er moeten wel globale afspraken zijn, zodat studenten vlot op Erasmus kunnen gaan. Maar die afspraken moeten er vooral internationaal zijn."

De UHasselt wijkt nu al af van de andere universiteiten. "Biomedische wetenschappen en rechten beginnen bij ons al half september. Er zijn zes tot zeven keer per jaar examens. Maar sommige van onze richtingen hebben een klassiek academiejaar. Daardoor zijn er altijd wel examens aan de UHasselt. We willen onze systemen in de komende jaren intern uniformiseren."

FACULTEIT WETENSCHAPPEN KU LEUVEN HEEFT AL NIEUW ACADEMIEJAAR

"OASE-studenten hebben een betere studiehouding"

Het OASE-project, waarin er meer interactieve lessen zijn en meer permanente evaluatie, heeft zijn eerste semester achter de rug. Voorlopig wordt het systeem positief beoordeeld, maar de tijd moet meer duidelijkheid scheppen.

FEMKE BERTSCHÉ

In september is het OASE-project van start gegaan in het eerste bachelorjaar van wiskunde en fysica. Het project, waarbij de manier van lesgeven wordt hervormd, zit nu in een testfase van twee jaar. Indien alles goed verloopt, kan het systeem uitgebreid worden.

Concreet krijgen de eerstejaarsstudenten per dag één vak. Die lessen moeten dagelijks beperkt blijven tot een maximum van vier uren. In de overige tijd krijgen de studenten ruimte om zelfstandig te werken en hun

examen voorgeschoteld. De andere studieonderdelen worden beoordeeld via permanente evaluatie. "Wij staan volledig achter het project. Interactieve hoorcolleges werken beter," vertelt Ingrid Wevers, de ondervoorzitter van de overkoepelende studentenraad van de faculteit Wetenschappen (OOR). "Het hele concept is goed opgebouwd met het doel om een beter onderwijs te voorzien voor de studenten."

Het eerste semester is achter de rug en de resultaten van de eerstejaarsstudenten zijn bekend. Dat biedt de mogelijkheid tot een eerste evaluatie van het project. "We zien momenteel nog geen significant hogere slaagkansen. Voor een aantal vakken liggen de gemiddelden wel iets hoger, maar die resultaten zijn voorlopig nog niet statistisch significant," aldus Lievens. "We gaan in de loop van de komende twee jaar alles verder analyseren met onder andere bevragingen van studenten en didactische teams. Voorlopig hebben we vooral informele gesprekken gehad met studenten en dan hangt de feedback sterk af van de persoon die je voor je hebt."

"Studenten die niet deelnamen aan de begeleiding, haalden vaak slechtere resultaten"

PETER LIEVENS, DECAAN WETENSCHAPPEN

lessen bij te houden. De lessen worden bovendien interactiever gemaakt. Er wordt meer inbreng van de studenten verwacht en zij kunnen ook actief vragen stellen. "De studenten krijgen begeleiding aangeboden waar ze vrijwillig gebruik van kunnen maken. We merken dat studenten die niet aan de begeleiding deelnemen vaak minder goede resultaten behaalden," zegt Peter Lievens, de decaan van de faculteit Wetenschappen.

Eerste resultaten

De blokperiode wordt in dit project ingekort. Studenten krijgen maximaal van vier vakken een

Actieve studenten

Over de reactie van de studenten kunnen zowel Wevers als de decaan weinig kwijt. "Het is moeilijk om de reactie van de studenten te meten omdat zij eerstejaarsstudenten zijn en in dit systeem hun onderwijs carrière gestart zijn. Zij kennen het vorige niet en kunnen dus ook niet vergelijken," zegt Wevers.

"Ik kan niet uit naam van de studenten spreken, maar we merken dat zij die er tijd en moeite in steken, de manier van werken appreciëren," vertelt Lievens. "We zien ook dat de studenten actiever zijn, ze hebben geen schrik om vragen te stellen. Op vlak van studiehouding is er zeker een positieve inschatting."

Geen herexamens meer voor geslaagden

Vanaf volgend academiejaar mogen studenten geen herexamen meer afleggen voor een vak waarvoor ze geslaagd zijn. Dat heeft de Vlaamse regering onlangs beslist. Tot dit academiejaar kunnen studenten die geslaagd zijn, maar in tweede zit hun punten naar omhoog willen halen, een herexamen aanvragen.

De wetgeving was tot voor kort dubbelzinnig, waardoor sommige hogeronderwijsinstellingen wel herexamens toestonden aan geslaagde studenten en andere instellingen niet. Die ongelijkheid wil de regering wegwerken.

"Dit jaar kunnen geslaagde studenten nog een herexamen afleggen," zegt Toon Boon, de juridische adviseur van de KU Leuven. "Maar volgend jaar niet meer."

Studenten die gebuisd zijn, maar van wie het examen getolereerd wordt, kunnen nog wel een herexamen afleggen. (jc)

Studentenraad KU Leuven reageert op uitspraken vicerector

De Studentenraad KU Leuven gaat niet akkoord met enkele uitspraken van vicerector Diversiteit Katlijn Malfliet vorige week in *Veto*.

Malfliet zei toen: "In de studentenvertegenwoordiging mogen meisjes zich meestal hoogstens bezighouden met cultuur en sociale materie. De meer prestigieuze zaken worden opgenomen door de mannen."

Als reactie heeft de Studentenraad de vicerector een kaartje gegeven met daarop de foto van enkele vrouwelijke studentenvertegenwoordigers, waaronder de voorzitter en enkele vrouwelijke leden van de Academische Raad en de Onderwijsraad van de KU Leuven. Onder de foto's staat de retorische vraag: "Geen vrouwen in prestigieuze functies?"

"De vicerector reageerde positief," zegt Marijke Vanderschot van de Studentenraad KU Leuven. "Ze zei dat ze het onderscheid tussen de Studentenraad KU Leuven (*dat verantwoordelijk is voor de onderwijsvertegenwoordiging, red.*) en LOKO (*dat verantwoordelijk is voor de sociale vertegenwoordiging, red.*) was vergeten te maken." (jc)

Internationaal

INTERVIEW INGE VRANCKEN

"We beseffen dat we soms maar één visie kunnen weergeven"

VRT-journaliste Inge Vrancken maakt al vele jaren reportages over het Midden-Oosten. Door de vaak precaire situatie is het volgens haar moeilijk om een juist beeld te geven van conflicten.

NIKO WUYTS EN EVA SCHALBROEK

We beginnen met een persoonlijk vraag: hoe bent u bij de buitenlandverslaggeving voor de televisie terecht gekomen?

Inge Vrancken: «De keuze om journalist te worden was een bewuste keuze, al is die wel redelijk laat gevallen. Toen ik ongeveer 14 jaar oud was, wou ik wel journalist worden, maar dat was eerder omdat het leuk leek om op een redactie te werken. Met een team samen aan iets werken leek mij wel leuk.»

«Dat nam niet weg dat ik op mijn 18de geen flauw idee had wat ik moest studeren. Het werd uiteindelijk Communicatiemanagement in Antwerpen, iets waar ik nog alle kanten mee uit kon. In mijn laatste jaar heeft mijn eigenlijke passie voor de tv-journalistiek zich ontwikkeld.»

«De kracht van het beeld is heel belangrijk voor mij. Tv heeft ook nadelen, want we moeten hele korte stukken maken. Op twee

veel genuanceerder zijn omdat het een vollediger kader van het conflict kan schetsen. Daarom is het zo belangrijk dat mensen ook de krant lezen. We zijn daar bewust mee bezig, maar je kan nergens zo goed alles op een rijtje zetten als op een avond waar je daarvoor twee uur de tijd krijgt.»

«Het conflict in Syrië is te ingewikkeld. Op debatten zijn er verschillende stemmen en dat is waardevol. Daarmee moeten mensen aan de slag gaan, zodat ze zelf het conflict kunnen volgen en zelf hun mening kunnen vormen.»

Passie

Waar haalt u uw motivatie en kennis vandaan om een gigantisch onderwerp als het Midden-Oosten en al haar conflicten te blijven brengen?

Vrancken: «Ik ben intussen twintig jaar bezig met het Midden-Oosten. Je bouwt onge-

.....

"De kracht van het beeld is heel belangrijk voor mij"

.....

looflijk veel expertise op, waardoor je dingen veel juister kunt inschatten. Journalistiek is geen vak, het is een manier van leven. Het is een passie, iets dat je heel moeilijk neer kunt leggen. Je bouwt een band op met een regio, want telkens als er iets gebeurt, wil je er meer over weten.»

«Ik ben altijd bezig met opzoeken, studeren en lezen wat andere publiceren over het onderwerp. Je leert als een spons alles opnemen en zo aan te voelen wat klopt en wat niet. Zo leer je veel sneller en efficiënter werken. Deadlines en snelheid zijn eigen aan de journalistiek en net daarom is het zo belangrijk dat je een breed kader hebt. Je moet heel

snel en juist reageren zodat je geen fouten verslaat.»

Syrië

En hoe doet u uw verslaggeving over Syrië?
Vrancken: «Het is jammer dat we Syrië amper nog binnen kunnen. Vranckx is één keer met toestemming van de overheid binnen geraakt. Maar toen is een journalist omgekomen bij een aanslag en sindsdien krijgen we geen persvisum meer. Zij zijn dan ook nog binnengesmokkeld door de activisten, want regeringssoldaten doen dat niet. Daardoor kunnen we altijd maar één visie weergeven, en dat beseffen we ook. Maar als dat de enige manier is om binnen te raken, is het beter dan niets.»

«Het is frustrerend dat we weinig tijd hebben, waardoor we alles niet zo genuanceerd kunnen brengen als we zouden willen. Een kwartier voor de deadline kan de regisseur nog roepen: "Kun je het nog wat inkorten?" Syrië is voor mij één van de meest frustrerende conflicten om over te berichten.»

«Voor journalisten is het verschrikkelijk om een verslag te maken en eigenlijk niet zeker te weten of je verhaal wel klopt. We doen ons uiterste best om de geloofwaar-

.....

"Syrië is één van de moeilijkste conflicten om over te berichten"

.....

minuten moeten we vaak erg ingewikkelde dingen uitleggen, maar een beeld kan zoveel zeggen. Wanneer er belangrijke dingen gebeuren wil iedereen het gezien hebben.»

Rudi Vranckx

Van waar de specifieke interesse in het Midden-Oosten?

Vrancken: «Dat is de schuld van Rudi Vranckx (lacht). Toen ik mijn laatste jaar in Antwerpen studeerde, gaf hij samen met Dirk Lesaffer een cursus tv-journalistiek in het kunstencentrum STUK in Leuven. Toen ik die volgde, was ik erg geïnteresseerd in Afrika. Vranckx vertelde mij toen dat het Midden-Oosten veel interessanter was en dat is blijven hangen.»

Hoe belangrijk vindt u debatten over het conflict in Syrië om het bredere publiek te informeren?

Vrancken: «Het is heel belangrijk dat er debatavonden georganiseerd worden. Voor heel wat mensen wordt zo iets als het Syrische conflict te ingewikkeld om te volgen. Er is veel verwarring over wie tegen wie vecht en om welke godsdienstige redenen. In se gaat het niet over een godsdienstig conflict. Ik vind het zeer belangrijk om dat uit te leggen, maar daar hebben we op tv helaas niet altijd de tijd voor.»

«Veel mensen halen hun nieuws enkel van het tv-journaal, wat spijtig is. Een krant kan

.....

"Doordat er veel meer aandacht is voor conflicten, ontstaat een verkeerd beeld"

.....

digheid van en neutraliteit van bronnen na te gaan, maar het is niet mogelijk alles te checken. Als dat de norm zou zijn, kunnen we 90 procent van het nieuws niet brengen. Het is belangrijk dat we daar eerlijk in zijn.»

Positieve verhalen

Wordt u nooit moedeloos van het conflict en het leed waarvan u verslag geeft?

Vrancken: «Het is moeilijk, want wij beseffen dat als je heel het journaal bekijkt het beeld erg negatief is. Dat is natuurlijk ook wel de realiteit. Het is jammer dat op het moment dat Tunesië een nieuwe vooruitstrevende grondwet krijgt, we daar veel te weinig tijd aan hebben kunnen besteden.»

«Maar we proberen ook aandacht te hebben voor positieve verhalen. Conflict brengt immers ook het beste in mensen naar boven. Zo zie je bijvoorbeeld het ondernemerschap van mensen ondanks de miserie in die vluchtelingenkampen. Velen doen er echt alles aan om hun situatie te verbeteren. Ook al is dat vaak echt een druppel op een hete plaat, dat raakt je.»

«Het is belangrijk te beseffen dat de wereld veel veiliger is dan vijftig of honderd jaar geleden. Er is gewoon veel meer aandacht voor conflicten dat dat nu een vertekend beeld geeft.»

Internationaal

KU LEUVEN BLIJFT SAMENWERKEN MET ISRAËLISCHE WAPENINDUSTRIE

Torfs schuilt achter wetgeving en onderzoeksvrijheid

KU Leuven-rector Rik Torfs ziet geen juridische redenen om de samenwerking met het bedrijf Israel Aerospace Industries (IAI) stop te zetten. Daarmee komt er weinig verandering in de aanslepende discussie over de samenwerking tussen de KU Leuven en de Israëlische wapenindustrie.

EVA SCHALBROECK

“Kan de KU Leuven samenwerken met een Israëlisch wapenbedrijf?” was de centrale vraag in het debat tussen KU Leuven-rector Rik Torfs, professor Koen Van Den Abeele, Mario Franssen van de actiegroep Intal en Tom Cox van Vredesactie. Tijdens de discussie zelf bleek de kwestie iets genuanceerder dan het eerst werd voorgesteld. De KU Leuven neemt deel aan een breder onderzoeksproject dat met Europese subsidies gefinancierd wordt, waar ook IAI bij betrokken is.

Maar IAI is niet zomaar een bedrijf: volgens Franssen en Cox is het een door het ministerie van Defensie gecontroleerd staatsbedrijf, dat gespecialiseerd is in de productie van drones. Het gebruik van drones werd door Amnesty International veroordeeld als een schending van het internationaal recht. Franssen en Cox vallen scherp aan: “De samenwerking is zowel niet ethisch als niet respectabel voor een universiteit als de KU Leuven.” Schuilen achter het argument dat het project door Europa werd goedgekeurd is volgens hem onvoldoende. “De KU Leuven heeft voldoende *brains* om hier zelf over te oordelen.”

Misbruik

Torfs, goed voorbereid, pareerde door te stellen dat de onderzoekers vanuit een duidelijk ideologisch standpunt vertrokken door de onderzoekspartner IAI als een wapenbedrijf voor te stellen. Hij nuanceerde door te benadrukken dat het

gaat om een breder Europees project met verschillende universiteiten, waarvan de onderzoeksaanvragen volgens Europese normen goedgekeurd werden.

De tegenstand schoof naar voor dat Europa recent duidelijk formuleerde dat het haar defensie-industrie wilde versterken. “Bovendien is de Europese wetgeving over correct onderzoek minder streng dan die van Vlaanderen,” stelde Cox.

Dat zet volgens hem de deur open naar het misbruik van wetenschappelijk onderzoek voor militaire doeleinden. Een kans die bedrijven zoals IAI, dat betrokken was bij de bouw van de muur langs de Westelijke Jordaanoever, niet onbenut zullen laten volgen hem.

“Zijn dit niet voldoende argumenten voor de KU Leuven om de samenwerking met IAI te stoppen?” vroegen Cox en Franssen zich af. “Kan het onderzoek niet met één partner minder?” Daar wilde Torfs duidelijk niets van horen. “Ik respecteer uw persoonlijke mening over het conflict tussen Palestina en Israël, maar door Israël onterecht systematisch te isoleren, zult u het niet kunnen oplossen.”

Juridisch spel

Volgens Torfs mogen de onderzoekers niet meteen uitgaan van misbruik van onderzoek. Dat kan evenwel nooit volledig uitgesloten worden, ondanks dat de KU Leuven zich verzet tegen het *dual use* van wetenschappelijk onderzoek (*principe dat technologie ontwikkeld voor burgerlijke toepassingen ook voor militaire*

doeleinden aangewend kan worden, red.). Torfs verzekerde dat de KU Leuven volledig los staat van de militaire activiteiten van IAI.

Uiteindelijk draaide de ethische kwestie uit op een juridisch spelletje welles of nietes: is IAI nu een echt wapenbedrijf, zoals Cox en Franssen beweren, of een bedrijf met een onafhankelijke militaire sectie dat los staat van het onderzoek, het officiële standpunt van de KU Leuven.

Torfs wierp de KU Leuven op als verdediger van het internationaal recht. “De KU Leuven zal nooit meewerken met de schending van het internationaal recht. Dat is ook hier het geval niet, al was dat in het verleden wel anders,” grapte hij.

Internationaal recht

De KU Leuven zal volgens hem enkel de samenwerking met IAI stopzetten als het volgens een rechtbank voor dit specifieke dossier veroordeeld wordt voor de schending van het internationaal recht. De jurist in Torfs kwam aan het woord: “Ik geloof in het principe ‘onschuldig tot het tegendeel bewezen is’.” Die noodzakelijke bewijzen heb ik nog niet gezien!” kaatste hij terug naar de onderzoekers.

Op de vraag of de KU Leuven geen maatschappelijke voortrekkersrol moet opnemen als het aankomt op morele kwesties, sloot Torfs af met een betoog over academische vrijheid en vertrouwen in de onderzoekers. “Enkel op dit vlak geef ik jullie gelijk. De universiteit moet een haven zijn waar verschillende meningen kunnen bestaan in een vrij klimaat. Bovendien moeten we vertrouwen hebben in de morele keuzes die onze onderzoekers maken bij het aangaan van projecten.”

Zo distantieerde Torfs zich van de discussie en maakte hij duidelijk dat het status quo over de samenwerking van de KU Leuven met de zogenaamde Israëlische wapenbedrijven behouden zal blijven. Het protest zal daar geen verandering in brengen.

Karolien Favoreel

Geen volwaardige Zwitserse deelname meer aan Erasmus+

Ondanks het aanvankelijk voorzichtig optimisme, valt het doek nu toch voor het Europees uitwisselingsprogramma Erasmus+ in Zwitserland. De toekomst van de uitwisselingen van en naar Zwitserland blijft nog onduidelijk.

EVA SCHALBROECK

Het struikelblok voor Zwitserland in de onderhandelingen met de EU bleek de vrije doorgang van Kroaten op Zwitsers grondgebied. De Zwitserse weigering stootte op Europees verzet, waardoor de onderhandelingen over het onderzoeksprogramma Horizon 2020 en het uitwisselingsprogramma Erasmus+ stopgezet werden.

Daarmee voltrekt zich het rampscenario waar onderzoekers, docenten, studenten

en politici voor waarschuwen. Zwitserland kan niet meer als volwaardige partner deelnemen aan Erasmus+.

Elke Timmermans van de Dienst Internationalisering van de KU Leuven bevestigt het nieuws: “Het EPOS (*het Nationale Erasmusagentschap, red.*) liet weten dat Zwitserland volgend academiejaar enkel als partnerland mag deelnemen aan Erasmus+. Het is dus geen volwaardig programmaland meer.” Hoe de toekomst van uitwisselingen van en naar Zwitserland

er zal uitzien is onduidelijk. De hamvraag blijft in welke mate er nog (Europese) financiering zal zijn voor uitwisselingen.

Voor de Zwitserse studenten is dit een *worst case scenario*. De nationale Zwitserse studentenvertegenwoordiging (VSS-UNES-USU) toonde haar protest door deel te nemen aan een algemene demonstratie op 1 maart. Volgens Lea Meister, International Officer van VSS-UNES-USU, pleit de studentvereniging ervoor om de studenten buiten het politiek spel te houden dat het referendum ontketende.

Door die wending wordt het scenario van een geïsoleerd Zwitserland langzaam werkelijkheid. “Zwitserland dreigt op lange termijn internationale onderzoek-

kers, projecten, docenten en studenten te verliezen. Dat proces is al aan de gang,” zegt Meister.

“Het beeld van een geïsoleerd Zwitserland wordt langzaam realiteit”

LEA MEISTER, ZWITSERSE STUDENTENVERTEGENWOORDIGER

Sociaal

Aflossing van de wacht

GWENDOLYN RUTTEN (OPEN)

In Aflossing van de wacht confronteren we politieke jongerenverenigingen met hun volwassen broertje.

“Wacht maar tot je al tien jaar aan het

Meredith Geldof

Liberalisme betekent vrijheid, daar zijn Gwendolyn Rutten (Open Vld) en Arnd De Weirdt (LVSU, Liberaal Vlaams Studentenverbond) het tenminste over eens. Twee passionele liberalen verdedigen hun invulling van het liberalisme. Vuurwerk gegarandeerd.

SAM RIJNDERS EN NILS DE NEUBOURG

Noël Slangen, voormalig spindoctor van Open Vld, omschreef het LVSU ooit als een honderdtal gevaarlijke yuppies die van Open Vld een Tea Party willen maken. Mee eens?

Gwendolyn Rutten: «Nee. Het mooie aan een studentenorganisatie is dat je voortdurend vers bloed krijgt. Die situatie speelde enkele jaren geleden. Wel zullen studenten veel meer vanuit een zuivere theorie denken, terwijl wij dag in dag uit met mensen van vlees en bloed werken. Daarom hebben wij minder scherpe kantjes. In ons DNA zijn wij een beleidspartij.»

Arnd De Weirdt: «Het was een pijnlijke episode, vooral voor Noël Slangen. Bij LVSU heeft die uitspraak veel kwaad bloed gezet. Wij zijn een ideologische vereniging die fundamentele debatten voert. Slangen refereerde aan een specifiek debat over eigendomsrecht: mag je een baby redden die verdrinkt in de vijver van je buur, ook al schend je dan het eigen-

dom? Je kan dat makkelijk uit de context rukken.»

Rutten: «Geef nu wel toe dat die vraag in om het even welke context makkelijk te beantwoorden is. (lacht)»

Uw partij heeft minder scherpe kantjes, maar blijven er nog genoeg over om Open Vld überhaupt een liberale partij te noemen?

De Weirdt: «De partij belichaamde in de jaren negentig meer het klassieke liberalisme dat wij uitdragen. Nu is er minder aandacht voor eigendomsrecht en ondernemerschap. Maar het moet niet verbazen dat een beleidspartij de scherpe kantjes eraf veilt.»

Rutten: «Wij vertalen het liberalisme naar een nieuwe tijd. De eentwintigste eeuw wordt een heel individuele eeuw. Na een tijd van massaconsumptie en -productie met alle daaraan verbonden nadelen krijg je meer maatwerk. Maar omdat iedereen zich specialiseert, raak je alleen vooruit als je samenwerkt. Je maakt onmiskenbaar deel uit van de samenleving, en die is heus niet alleen de overheid of het klassieke mid-

denveld. Liberalen moeten aandacht hebben voor zowel die individuele als die solidaire kant.»

Jointjes roken

Onlangs botsten socialistische jongeren met de partijtop over cannabis. Ooit rookte Vincent Van Quickenborne (Open Vld) een joint in het parlement. Verdienen we nog steeds de vrijheid om te roken wat we willen?

Rutten: «Wij willen cannabis niet legaliseren. Je hebt vrijheid, maar ook verantwoordelijkheid. Wie cannabis rookt, speelt niet alleen met zijn eigen leven. Je kunt niet hele dagen alleen op je kamer roken, zonder in aanraking te komen met de samenleving.»

behoorlijk doorslaggevend argument moeten zijn. Het lijkt mij ook twijfelachtig dat wie gebruikt zich per definitie afzondert van de samenleving. Hoeveel jongeren roken er geen jointje samen? Marihuana is trouwens minder schadelijk bevonden dan alcohol: waarom staan we dat dan wel toe?»

«Als je het toelaat voor medisch gebruik zoals in normale landen, waarom zou je dat dan niet aan de rest toelaten?»

«U spreekt over een verkeerd signaal, maar legaliseren betekent niet de gevolgen ontkennen. Alleen laat je er mensen zelf over oordelen. Met sensibiliseringscampagnes kan je nog altijd sturen.»

“Zelfbeschikkingsrecht betekent toch ook niet dat je lazarus achter het stuur mag kruipen?”

GWENDOLYN RUTTEN, VOORZITTER OPEN VLD

«Voor gebruik om medische redenen zijn er wel wetenschappelijke argumenten. Ik wil dus niet diaboliseren, maar legalisering geeft een verkeerd signaal. Tot nu heb ik nog geen enkel doorslaggevend en goed argument gehoord.»

De Weirdt: «Voor een liberaal zou zelfbeschikkingsrecht nochtans een

Rutten: «Kijk, dat is een mooi voorbeeld van het verschil tussen theorie en praktijk. Ik ben moeder van twee kinderen en kom niet alleen in milieu waar het normaal is om 's avonds op je kamer samen een jointje te roken in plaats van een pintje te drinken. Tegenover die realiteit staat de rest van de samenleving. Je geeft een

verkeerd signaal. Wat moeten we doen? Eerst legaliseren en dan de gevolgen voor de maatschappij bestrijden? Da's toch de wereld op z'n kop.»

«Je spreekt over zelfbeschikkingsrecht, maar we staan toch ook niet toe dat mensen zelf beslissen om zich lazarus te zuipen en dan achter het stuur kruipen?»

Veel politici drinken graag een pintje (of bij de liberalen een goed glas wijn) en overleven op sloten koffie. Cannabis is hen vreemd. Gaapt hier een generatiekloof?

Rutten: «Ik drink ook graag een pintje hoor. Met cannabis heb ik geen ervaring, al ben ik jong geweest. Ik bewaar graag de controle, al kan ik perfect begrijpen dat iemand gebruikt.»

«Momenteel is het gebruik van cannabis gedecriminaliseerd in België. Die aanpak is pragmatisch: jongeren die betrapt worden, vliegen niet de bak in. Wij willen geen klopjacht tegen onschuldige gebruikers...»

In Antwerpen krijg je er wel een GAS-boete voor. Die vermaledijde GAS-boetes schreeft Bart Somers (Open Vld) in Mechelen nu serieus terug. Een schuldbekentenis dat de betutteling te ver ging?

Rutten: «Absoluut: het systeem is helemaal ontspoord. Oorspronkelijk was dat een pragmatisch instrument tegen overlast. Voor een vuilnisbak die maar buiten blijft staan, ga je niemand in de bak steken. Geef je een boete, dan staat die snel binnen. Geen maatschappelijke overlast meer zoals maden die 's zomers over de grond krielen of buggy's die niet door kunnen. Jammer genoeg is men dat voor de gekste dingen gaan gebruiken, om te betuttelen en te ambeteren.»

De Weirdt: «Het is een heel pijnlijk verhaal. Aan de beslissing van Somers is een jaar aan debat en confrontatie met het middenveld vooraf gegaan. De politiek heeft veel te laat het flagrante misbruik door ambtenaren ingezien en niet geluisterd naar de *civil society*. Jammer genoeg moet het eerst fout lopen voor de politiek ingrijpt.»

Rutten: «De politiek is geen grote kwal die dezelfde richting uitdrijft. Je mag geen onrecht doen aan al die gemeentes waar het systeem wel werkt en er geluisterd wordt naar jongeren. Jammer genoeg zal er altijd machtsmisbruik zijn, met ridicule resultaten. *C'est le ridicule qui tue*, zegt men in het Frans. Ik vind het heel positief dat jonge mensen hun stem hebben laten horen: dat is ook politiek!»

Vrije migratie

Naar aanleiding van de antiholebiwet in Uganda stelde schrijver Tom Lannoye voor om de migratiecriteria voor vervolgde holebi's te versoepelen. Maggie De Block (Open Vld) is razend populair, maar is ze ook te streng?

Rutten: «Net op dat ene punt hebben we het asielbeleid niet verstrengd, wat je ook ziet aan de cijfers. De laatste jaren zijn vier tot vijf keer meer van zulke aanvragen goedgekeurd.»

Sociaal

VLD) EN ARND DE WEIRD (LVS)

werken bent”

«In het algemeen is er wel een daling. We laten de mensen niet in onzekerheid: een duidelijke en rechtlijnige aanpak is ook de meest humane aanpak.»

De Weirdt: «Dat klopt, maar veel leden van LVS zijn juist voorstander van een soepel migratiebeleid. De vrijheid om in een ander land je toekomst op te bouwen. Op dat idee wordt vanuit politieke partijen, zoals Open Vld, vaak bekrompen gereageerd.»

Rutten: «Of juist realistisch.»

De Weirdt: «Niet noodzakelijk. Binnen de liberale beweging was vrije migratie altijd een strijdpunt. Het is dan ook jammer dat men vanuit pragmatisme tegen is omdat de sociale zekerheid anders onhoudbaar zou zijn.»

Rutten: «We zullen over tien jaar nog eens praten wanneer je al tien jaar gewerkt hebt. (met nadruk) Je kan niet als enige, klein land voor vrije migratie pleiten. Zelfs in landen als Verenigde Staten of Canada met een liberale migratietraditie kun je niet zomaar binnenwandelen. Dat heeft niet alleen te maken met sociale zekerheid, maar met de draagkracht van de samenleving. Intellectueel is

er wat voor je standpunt te zeggen, maar in de praktijk kan het gewoon niet.»

U pleit niet voor een vrijer migratieverkeer, omdat dat stemmen kost?

Rutten: «Dat heeft niets te maken met stemmen kosten. In een samenleving leef je niet alleen: als partij hebben wij geleerd en ondervonden dat je een draagvlak nodig hebt.»

«Ik zal mij altijd verzetten tegen discriminatie. Maar tussen die stellingname en de grenzen zomaar openstellen, ligt nog wel een wereld van verschil.»

Uw partij is nu volop bezig met de lijstvorming. Bestaat de kans dat we daar de Leuvense LVS-voorzitter zien opduiken?

De Weirdt: «Nee, ik denk het niet. Ik geloof in de draagkracht van het individu, niet in die van het politiek apparaat.»

Rutten: «Hij gaat zijn eigen lijst maken. (lacht) Er zijn al anderen je voorgegaan, dus dat kan. Vrijheid boven alles. Daar zijn we het alvast over eens.»

Meredith Geldof

Kwong Gueng To

“Contact met verschillende culturen verruimt je blik”

In maart vertrekken enkele studenten van de KHLeuven op stage naar het Zuiden. Velen van hen gaan daar een sociaal project uitbouwen.

FEMKE BERTSCHÉ

Enkele studenten aan de KHLeuven vertrekken binnenkort op Zuidstage. Zij gaan in kader van hun opleiding een stage doen in verre ontwikkelingslanden. De studenten zijn nu volop bezig met alle voorbereidingen om vol enthousiasme in maart te vertrekken. Zij gaan zich inzetten voor een concreet project, vaak met een sociale inbreng. “Ik ga in samenwerking met het reiscafé Via Via een kunstvoorstelling opstarten in Ecuador. Op die manier willen we mensen die op straat rondhangen, afleiden met kunst. De artiesten zullen bestaan uit lokale mensen,” vertelt Jana Bosmans, studente project- en eventmanagement.

Het is de bedoeling dat de studenten de kennis, die ze hebben opgedaan in hun lessen, in praktijk kunnen omzetten tijdens de Zuidstage. “Ik studeer multimedia en marketing en mijn passie is fotografie,” vertelt Satria Semaun. “Voor Via Via ga ik in Indonesië meewerken aan videocampagnes die zij als tour-operator aan klanten tonen. In die video’s is het de bedoeling om te tonen hoe Via Via aan duurzaam reizen doet. Zo planten zij bijvoorbeeld een boom per auto die ze verhuren. Dat ga ik in beeld proberen te brengen.”

Niet iedereen heeft een stage gevonden die aansluit bij zijn richting. Joren Vermeire legt uit: “Ik ga voor Via Via in Dakar kunst- en muziek-evenementen organiseren en ook de site onderhouden. Dat heeft weinig met mijn richting financiën en verzekeringen te maken, maar het is dan ook moeilijk om daar een buitenlandse stage voor te vinden.”

Sterk profiel

Een buitenlandse stage biedt een waaier aan voordelen en ook de studenten hebben positieve verwachtingen van hun verblijf in het buitenland. “De stage zal bijdragen aan mijn persoonlijke ontwikkeling,” aldus Jana. “In contact komen met verschillende culturen is een manier om je blik te verruimen.” Ook Satria kijkt er naar uit om te vertrekken: “Ik ben zelf Indonesisch en ik heb altijd al eens naar mijn land willen gaan. Het is ook geweldig om mijn hobby, fotografie, te kunnen gebruiken in mijn werk. Mijn droom is eigenlijk ook om ooit zelf een Via Via op te starten.”

Ook vindt de school het maatschappelijk belang van de stages belangrijk. “De studenten moeten sowieso een stage doen. Met de Zuidstage kunnen zij dat op een maatschappelijk verantwoorde manier. Het is voor ons

belangrijk dat wij iets kunnen betekenen voor de mensen ginder, maar ook dat zij iets kunnen betekenen voor ons,” licht Ingrid Carton, de begeleidster van de stages aan de KHLeuven toe. Elke student kan een aanvraag indienen, maar niet iedereen mag vertrekken. “Het is voor ons

“Mijn passie omzetten in mijn werk, dat is geweldig”

SATRIA SEMAUN, STUDENT MARKETING EN MULTIMEDIA

belangrijk dat studenten het juiste profiel hebben. Ze moeten vaak alleen naar een ver land dus is het nodig dat ze stevig in hun schoenen staan,” aldus Carton.

Keuzes maken

Niet alleen de studenten die nog moeten vertrekken zijn enthousiast. Ook de studenten die al geweest zijn bliken tevreden terug op hun ervaringen. “Op persoonlijk vlak is het een hele verrijking,” vertelt Maryse Marivoet. “Ik ben vorig jaar met Vredeseilanden naar Indonesië geweest en iedereen was zo warm en vriendelijk, het was zeker een unieke ervaring.” Niet alles is rozengeur en maneschijn met een buitenlandse stage. Dat merkt ook Maryse op: “Het was bijvoorbeeld heel moeilijk om afspraken te maken, omdat de mensen ginder die gewoon nooit nakwamen. Ook heb ik wel het gevoel dat ik iets belangrijks voor mijn toekomst gemist heb door geen stage te doen in België. Maar dat is nu eenmaal een keuze die je moet afwegen.”

Niet alleen aan de KHLeuven kan men in ontwikkelingslanden op stage gaan, ook studenten aan de KU Leuven wordt die mogelijkheid geboden. “De stages staan open voor alle richtingen. Je moet goedgekeurd worden op basis van een motivatiebrief en de stage moet wel ontwikkelingsgericht zijn,” legt Tupac Calfat, medewerker aan de dienst van ontwikkelingssamenwerking, uit. “Je kunt een beurs krijgen van 1.000 euro van de VLIR-UOS (het platform voor ontwikkelingssamenwerking van de Vlaamse Interuniversitaire Raad, red.). Jaarlijks reiken we toch zo ongeveer 150 beurzen uit, dus het is zeker populair.”

Student

De Avonden

RECEPTIES CRASHEN

Zoals Toledo doeltreffend leren ondersteunt, zo zorgt De Avonden voor nachtelijke ondersteuning in het Leuvense uitgaansleven.

Receptie interceptie

Leuven wordt overladen met een veelheid aan recepties, maar niet iedereen is, jammer genoeg, altijd uitgenodigd. Daarom pikten we ongenodigd enkele recepties mee. Zo hoeft u dat niet meer te doen. Of net wel?

SIMON THYS (FOTO'S: ANDREW SNOWBALL)

Donderdag, omstreeks 17 uur, staan er een aantal hoge tafeltjes geëtaleerd in Groep T waar enkele opgeklede mensen rond staan met een fris glaasje in hun hand. In ons fleurigste hemd schuiven we onopvallend aan en smikkelen we het bordje met salami, kaas en net iets te zure zilverruitjes leeg. Na twee bordjes achter de kiezen te hebben geslagen, komen de zachte mousses met forel en een stroperige tomatensaus. Valt best te pruimen.

Na enige tijd worden we benaderd door de decaan van de faculteit Wetenschappen, Peter Lievens, die ons bekogelt met de vraag: "Wat vonden jullie van het symposium?" Helemaal onder de indruk van deze moeilijke term, lullen we onszelf eruit: dat we er zijn onder het mom van een "onderzoek over recepties". Na een praatje gemaakt te hebben met de uitermate vriendelijke decaan, merkt hij op dat we nog niets om te drinken hebben en biedt hij ons snel een glas wijn aan. Hier kunnen we aan gewend raken.

Fonskes

De tijd vliegt en we moeten ons reppen om de maandelijkse receptie voor de nieuwe inwoners van Leuven niet te missen, want dat zou zonde zijn als niet-inwoner. Om 19 uur stappen we het stadhuis binnen en worden we verwelkomd in de feestzaal waar twee schepenen op ons en de echte nieuwe burgers wachten. Dat gevolgd door een weinig verrassende toespraak. Toch blijven we nog even op onze honger zitten, en dorst ook, want aansluitend is er een gegendste wandeling doorheen het stadhuis beloofd, met als hoogtepunt een kijk in het kantoor van burgemeester Louis Tobback (sp.a).

Snel naar de inkomhal waar ons frisse Leffes en Stella's te wachten staan. Eenmaal de dorstigen gelaafd zijn, schuimen we foeragerend de tafeltjes af waar nog maar enkele koekjes naar ons glimlachen. Spijtige zaak voor de halfgevolle maag, totdat we kennis maken met de *Fonskes*, een lekkere Leuvense praline met Fonske erop verwerkt, die ons charmant wordt aangeboden.

Twee donkere Leffes en een frisse pils

"Wat vonden jullie van het symposium?"

DECAAN PETER LIEVENS

later maken we een praatje met de zeer geïnteresseerde schepenen die ons ook vragen waar onze nieuwe huisvesting is. Hierop wordt de eerste de beste straat eruit geflanst. We repliceren snel met de vraag over hoe ze Leuven klimaatneutraal gaan maken tegen 2030, waarop we een goed afgetraind diplomatisch antwoord krijgen.

U hoort het, *Et isj nie moeilijk, et isj gemakkelijck* om het zoals Kamiel Spiessens te zeggen. Zoek wat op het wereldwijde web en de website van de KU Leuven en je vindt er meer dan genoeg. Converseer met mensen met een belangrijke functie en smeet onder tussen de keel op kosten van de staat. Geniet ervan!

Fakbar 2.0 is er eentje zonder overlast

De Leuvense fakbars werken aan een actieplan om het concept fakbar te kaderen en zo de problemen te verminderen. In dat plan, Fakbar 2.0 genaamd, zijn ook belangrijke rollen weggelegd voor de KU Leuven, de stad Leuven en de politie.

JASPER VAN LOY

De aanzet tot een nieuw kader voor de fakbars werd begin vorig academiejaar al gegeven. Toen wijdde de Leuvense politie haar jaarlijkse Oktobercampagne aan de overlast in en rond fakbars. De aandacht voor die problematiek zette de studentenvertegenwoordigers Mathi-

as Anthonissen, Frederik Deman en Kobe Dewilde aan het denken. De drie schreven een conceptnota over de toekomst van de fakbars, waarin die vooral de status van ontmoetingsplaats krijgen.

Dat uitgangspunt staat ook centraal in Fakbar 2.0, het bindende charter dat uit de conceptnota werd gedestilleerd. "De nieuwe fakbar is

geen dancing, maar een plek waar mensen van dezelfde kring gezellig kunnen samenzijn," legt Anthonissen uit. Dat heeft ook tot gevolg dat een fakbar volgens het charter het best nauw verbonden is met een of meerdere kringen. "Bij de fakbars die amper nog een band hebben met hun kring riep dat aspect eerst weerstand op," zegt Anthonissen. Sommige fakbars worden uitgebraat door vzw's die weinig te maken hebben met de bijbehorende faculteitskring.

"Maar sinds we de conceptnota hebben toegelicht tijdens het fak-

"Een fakbar is geen dancing"

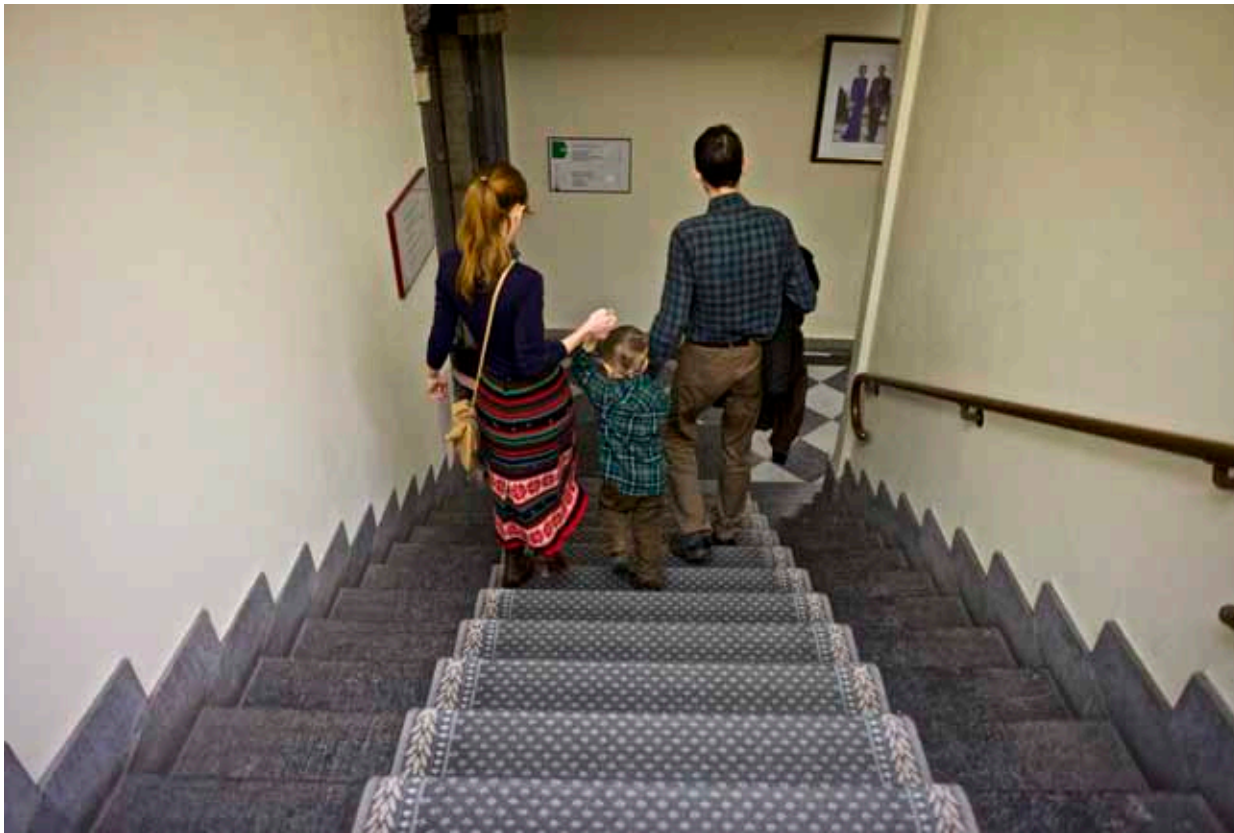
STUDENTEN-VERTEGENWOORDIGER MATTHIAS ANTHONISSEN

baroverleg, staan alle betrokkenen echter achter onze voorstellen," zegt Anthonissen.

De hernieuwde band tussen kring en fakbar heeft volgens Anthonissen twee gevolgen. "Ten eerste kunnen de kringen zo meer bijdragen aan een gedegen ste-

wardwerking. In sommige fakbars verloopt die werking heel goed, maar bijvoorbeeld in de Tienestraat is er nog werk aan de winkel." Daarnaast zal de Fakbar 2.0 een bredere bestemming krijgen dan zijn voorganger. "Een fakbar die dichter bij de kring staat, zal

Student

aantrekkelijker worden als kringlokaal," denkt Anthonissen. "Zo krijgen activiteiten die minder overlast opwekken ook een plaats in de fakbars en worden studenten weer naar hun "eigen" fakbar gelokt."

Buurtbewoners

De initiatiefnemers kunnen rekenen op een breed draagvlak, want ook de KU Leuven, de politie en de stad Leuven dragen hun steentje bij aan Fakbar 2.0. "Hun medewerking is onontbeerlijk om de fakbars voldoende te ondersteunen," ver-

klaart Anthonissen. "Zo biedt de universiteit gratis diensten aan en zal de politie de fakbars helpen om aan hun werkpunten te schaven." De stad fungeert als katalysator tussen de fakbars en de buurtbewoners. Anthonissen legt uit: "Ook de buurt moet weten dat wij als studenten zelf het initiatief nemen om de overlast te verminderen."

Rik Gosselink, vicerector voor Studentenbeleid, reageert positief op het charter. "Fakbars vormen een grote bron van overlast door studenten. De KU Leuven helpt de studenten dan ook graag om dat

probleem aan te pakken." Die hulp wil de universiteit vooral bieden in de vorm van opleiding van stewards en technische kennis. "Het is niet de bedoeling dat we bij wijze van spreken zelf gaan klussen in de fakbars," aldus Gosselink, "maar bij technische vragen kunnen onze mensen de fakbars wel adviseren." Voor de vicerector is een stevige link tussen kringen en de Fakbar 2.0 cruciaal: "Als die band er niet is, hebben wij als universiteit geen vat op de fakbars, net zoals we bijvoorbeeld niets te zeggen hebben aan cafés op de Oude Markt."

STUDENT

Persvers

Studentenmarathon op 19 maart

LOKO Sport organiseert dit jaar de 45ste editie van de studentenmarathon. Het evenement, dat vorig jaar afgelast werd wegens hevige sneeuwval, start en eindigt op de looproute van het Universitair Sportcentrum en houdt onder andere een loop van 5, 10 en 21 kilometer (halve marathon) en een aflossing in. Joris Van Houtven, van LOKO sport, legt de lat hoog. "We mikken op een duizendtal aanwezigen. Dit jaar lijken de weersomstandigheden ook heel gunstig." Naast het parcours staan dj's, drankstandjes, een hoop gekke fietsen en een megatwister. Deelnemers kunnen zich op voorhand inschrijven via www.studentenmarathon.be. Op voorhand inschrijven bespaart je 1 of 2 euro naargelang de afstand.

LOKO wil clubs betrekken

Op aanvraag van de Leuvense politie heeft LOKO, de koepel boven de Leuvense kringen, de senior seniorum (van het Seniorenkonvent, dat een 20-tal studentenclubs overkoepelt) gevraagd om mee te werken aan het Leuvense doopcharter. "We hebben gevraagd aan de senioren van de clubs om aan te duiden wat ze volgen en wat niet," zegt LOKO-voorzitter Rien Hoeyberghs. De bedoeling is om hen te betrekken in het opstellen van het charter. "Als clubs het charter dan nog niet willen volgen, kunnen we duidelijk uitdragen dat de kringen het charter wel ondertekenen. De moeilijkheid is dat niet alle clubs onder één orgaan zitten, zoals LOKO." De vraag van de politie om clubs te contacteren betekent niet dat er controles komen, maar is eerder preventief, bevestigt Hoeyberghs.

Groep T stelt nieuwe wagen voor

Een groep postgraduatens van de KU Leuven-campus Groep T stelde vorige week zijn nieuwe elektrische racewagen voor aan de pers. Hun hoogtechnologisch staaltje met de naam "June" bouwt verder op twee voorgaande auto's en past in het kader van hun opleiding. "Elk jaar studeert de helft van ons team af en komt er een groep nieuwe studenten bij in het team," vertelt Sus Benoît, lid van het 22-koppige team. Dit jaar pakken ze uit met een chassis uit carbonvezel dat 25 kilogram lichter is en een duizelingwekkende 2,7 seconden nodig heeft om van 0 tot 100 kilometer per uur te geraken. Het team staat nu 37ste op de wereldranglijst, "maar we mikken op de top 20," vertelt Sus. Het team zal deze zomer wedstrijden rijden in onder andere Engeland en Duitsland. "Vorig jaar behaalden we daar al een podiumplaats, en daar hopen we nu ook op," aldus een ambitieuze Benoît. (qe)

Scherp Gesteld

• • • • • FOTO'S: CAROLINE VAN RHEE

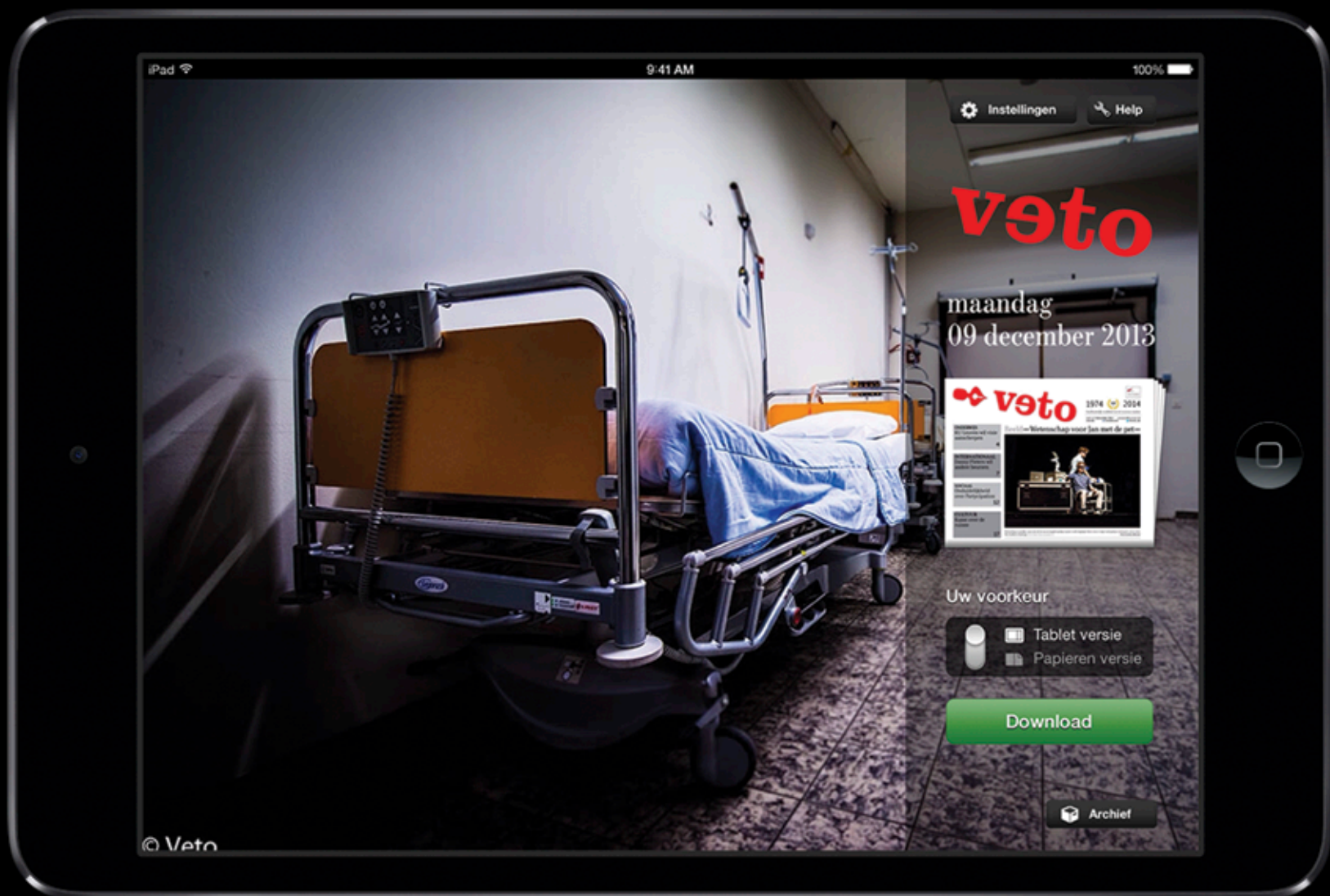

Afgelopen woensdag kwamen heel wat kinderen samen op het Ladeuzeplein voor een grote actie tegen pesten. Dat kaderde in de week tegen pesten.

Samen met onder andere Niels Destadsbader en Slongs die vanongs dansten ze de move tegen pesten. Ook Brahim en Charlotte van Ketnet waren erbij.

— Nieuwe Veto iPad App —

Met de steun van

Cultuur

ZEVENDE VLAAMSE IMPROCUUP

Preparee wint thuismatch

Dinsdagavond werd voor de zevende maal de Vlaamse Improcup georganiseerd. Na een spannende strijd was de overwinning voor het Leuvense gezelschap Preparee.

FRANK PIETERMAAT

Improvisatie lijkt simpel, maar dat is het helemaal niet. Helemaal uit het niets een scène spelen met enkel een aantal suggesties uit het publiek is geen sinecure. Het was wel het ideale recept voor een avondje ontspanning dat door een tot de nok ge-

“Wel straf, we zijn nog niet samen gaan zwemmen of ge zijt al nat”

vulde Pieter De Somer Aula gesmaakt kon worden.

Onder begeleiding van de piano werd het publiek opgewarmd door de zeer amusante presentator. Die maakte ook meteen duidelijk waarom dit een Vlaamse Improcup is: “Met Walen zouden de scènes gewoon niet werken.” De toon was gezet.

De elf spelers, elk van een verschillend gezelschap, kregen in het eerste deel driemaal de kans om het publiek van hun kunnen te overtuigen. Al snel werd duidelij-

lijk dat lachen met Limburgers populair blijft en dat zingen vaak pluspunten en het nodige applaus oplevert.

Een van de moeilijkste opdrachten in het eerste deel was ongetwijfeld het emotioneel vierkantsdenken, waarbij de spelers van de ene emotie in de andere springen terwijl ze dezelfde scène verder spelen. Toch bleven we tijdens het eerste deel wat op onze honger zitten. Er werd iets te vaak op safe gespeeld door op grappige stemmetjes over te schakelen.

Hazenpad

Tijdens de pauze kon het publiek zijn stem uitbrengen door simpelweg jetons in de box van hun speler naar keuze te steken. Opvallend populair was de box van Jan van gezelschap BIL. Niet geheel onterecht volgens ons vakkundig oordeel.

Jan was na het eerste deel niet enkel de publiekslieveling, zijn collega's verkozen hem ook als beste speler na de eerste ronde. Zo mocht hij samen met vijf anderen door naar het tweede deel.

Onze burens in de PDS hadden het hazenpad gekozen voor dat tweede deel, maar ze kregen ongelijk. Het niveau werd immers danig opgekrikt. Een van onze favoriete concepten, “dat vraagt om een lied”, werd met verve gespeeld door Lisa van Preparee en Dries van 3menX. Een scène wordt gespeeld en op een bepaald moment onderbreekt de presentator met

“dat vraagt om een lied”. De spelers maken rond hun laatste zin een lied in de genres die door het publiek gekozen wor-

.....

Niveau omhoog in tweede deel

.....

den. Een gesprek over beugels reggaestyle, meer hebben wij niet nodig.

Lisa en Dries veroverden hun finaleplaats door een verleidingsact. Een willekeurig slachtoffer uit het publiek werd

naar voren begeleid. Enige info: de dame houdt van zwemmen en heeft geen huisdier. “Wel straf, we zijn nog niet samen gaan zwemmen of ge zijt al nat.” Bam, finaleplaats. En tevens grootste applaus van de avond op naam van Dries.

Kindermisbruik

In de finale mocht er voor een keer niet gelachen worden in een scène rond kindermisbruik. Wie zelf lachte of het publiek deed lachen, kreeg minpunten. Dries leek te gaan winnen maar faalde op het laatste nippertje toen hij de letter s gebruikte wat helaas niet mocht. Zo won Lisa, nota bene de enige vrouw, voor eigen publiek. Over de hele avond gezien de meest constante en eigenlijk dus ook wel verdiend.

Meredith Geldof

De nieuwe Veto-app

Ontvang Veto elke maandagochtend automatisch op je iPad. Blader door de intuïtieve interface.

Vanaf nu beschikbaar in de App Store van Apple.

www.veto.be

@veto_be

/vetoleuven

Available on the App Store

Cultuur

NIEUWE POEZIEAVOND IN LEUVEN

Vers Geweld in nieuwe zakken

Leuven heeft er een nieuwe poëzieavond bij. Onder de noemer Vers Geweld kunt u onstuimige dichters aan het werk horen met een fairtradedrankje bij de hand.

BRECHT CASTEL

De eerste editie van Vers Geweld, een project van dichter Geert Simonis en Jeugd & Poëzie, vond vorige week woensdag plaats in het Wereldcafé. Bij "poëzieavond" en "Leuven" denken wij Pavlovgewijs meteen aan de literaire avonden van De Spreekende Ezels (*Veto 24 februari*). Het is dus logisch dat we deze nieuweling toetsen aan de vaste waarde.

"We willen zeker geen vervanger van De Spreekende Ezels zijn en hebben dit in overleg met hen opgericht. Er zijn zeker parallellen te trekken, maar Vers Geweld is wel duidelijk iets anders. Wij doen enkel poëzie en geen muziek of comedy," aldus Simonis. Als presentator van de avond moet hij trouwens nog groeien in zijn rol. Uiteraard is een eerste keer altijd wat onwennig en kinderziektes zijn er om af te leren. Met dat in het achterhoofd, was de eerste editie van Vers Geweld geslaagd. De opkomst was goed, maar de dichtersprestaties wispelturig.

Zwartkijker

De eerste poëet van de avond, Mathijs Debaene, kon niet overtuigen. Dure woorden opstapelen is daarom nog geen poëzie. Bovendien waren een aantal van zijn gedichten in het Engels. Dat kwam niet authentiek over en het

op een podium staat. Je vergeeft haar zelfs flauwe woordspelingen.

De volgende poëet, zwartkijker en *je-m'en-foutist* Aloys

Een eerste keer is altijd wat onwennig

Vonckx, sloeg in als een bom. Flegmatiek op een tafel zittend en met een air van hier tot in Tokio greep hij ons meteen beet. Met zijn gedichten weet hij elke barbecue en elk trouwfeest te vergallen. En ook dat bedoelen we compleet positief. Het ultrakorte gedicht over zijn domme ex was ons persoonlijke hoogtepunt van de avond. "Het gedicht was even lang als onze relatie..."

Net als bij De Spreekende Ezels moet je wat geluk hebben met het talent dat je die avond krijgt voorgeschoteld. Een avondje ergeren of genieten liggen soms niet ver van elkaar. Poëzieavonden zijn voor avonturiers.

Poëzieavondenmarkt

Naast Vers Geweld en De Ezels is er in Leuven met Jazz 'n' Words nog een derde gratis poëzieavond. Met drie spelers kan de markt van vraag en aanbod volop zijn werk doen. Het zal voor Vers Geweld de kunst zijn om een *unique selling proposition* te vinden en zo een vast publiek te veroveren.

Hopelijk kan het verplichte covergedicht, de deelnemers lezen één gedicht dat ze niet zelf schreven, uitgroeien tot zo'n troef. Die covergedichten waren een grote meerwaarde, al staken ze soms schrill af met het matige eigen werk.

Iemand opperde achteraf ook om de teksten van de gedichten in het vervolg te projecteren. Een idee om misschien mee te nemen en zo Vers Geweld op de kaart te zetten als de enige pure poëzieavond van Leuven.

Een nieuwe editie van Vers Geweld komt er wellicht na de paasvakantie.

www.jeugdenpoëzie.be

Dichter Aloys Vonckx

Poëzie-avonden zijn voor avonturiers

vergrootte de kloof met de luisteraar. Ter zijner verdediging: op zijn blog lezen we wel gedichten in zijn moedertaal die iets losweken. Mogelijk heeft hij gewoon een slechte keuze gemaakt.

Duchka Walraet wist ons wel te bewegen. We zagen een schattig meisje met een vuile bek. En dat bedoelen we honderd procent positief. Met haar taalvirtuositeit raakte ze ons en deed ze ons lachen. Ze heeft iets ontwapenends en dat kan helpen als je

CulKal

De culturele kalender van Leuven voor maart

Muziek

13 MRT
Erato
Aula PDS

De studenten van musicologie bestuderen niet alleen muziek, maar zijn meestal ook zelf sterke musici. Dat laten ze dan ook elk jaar graag zien tijdens het Musicologicaconcert, dat dit jaar zijn titel vond bij de muze van de lyriek. Los van de naam blijft het concept, straffe studenten die in alle mogelijke bezettingen musiceren, ongewijzigd. Een kaartje kost je vijf euro en kun je kopen via de cursusdienst van Musicologica.

20 MRT
Delrue
Depot

Klaas Delrue speelt al jaren de Nekka Nachten van deze wereld plat als frontman van Yevgueni. Deze keer doet hij het alleen én in het Frans, met als resultaat de cd *Risquons tout*.

Op die plaat zingt Delrue niet alleen eigen werk in de taal van Molière, maar covert hij ook enkele parels uit de schatkamer van het chanson. Dat alles verpakt hij in het sobere, maar bezielde gitaarspel dat we van hem gewend zijn. *Très intime*.

Podium

19 MRT
Zijn Derde
Show
Minnepoort

Sommige recensenten durven Xander De Rycke nog een revelatie te noemen. Dat is onterecht, want wie een publiek twee uur lang kan boeien zoals hij dat doet, is simpelweg een grote meneer. De Ryckes ingrediënten zijn nochtans eenvoudig: alledaagse onderwerpen, een vlijmscherp observatievermogen en een gortdroge vertelstijl. Het resultaat is een pletwals van een voorstelling over seks, koers en friet.

26-27 MRT
De Koorts
OPEK

Na passages bij de KVS en HETPALEIS vertoef Simone Milsdochter nu bij het Leuvense stadsgezelschap Braakland/ZheBilding. Ze brengt een monoloog van Wallace Shawn, een auteur die de juiste vragen stelt en zo alles wat je dacht te weten op losse schroeven zet. *De Koorts* is dan ook geen spek voor je bek als je een ontspannen theateravond voor ogen hebt, maar wel een copieuze culturele maaltijd waarvan je de nasmaak nog lang proeft.

Film

9-11 MRT
Knife in the
water
Cinema Zed

Het Centrum voor Levende Talen blaast dit jaar veertig kaarsjes uit en viert dat met een filmcursus in achttien talen. Het Pools wordt vertegenwoordigd door het debuut van regisseur Roman Polanski. De cineast van *Chinatown* vertelt in beklemmend zwart-wit het relaas van een oudere heer en een jonge bink die een psychologisch robbertje uitvechten om een vrouw. De prent leverde Polanski zijn eerste Oscarnominatie op.

Vanaf 26
MRT
The Book
Thief
Kinopolis

Menig lezer heeft nogal wat avonden gesleten met *De Boekendief* van Markus Zusak op schoot. Ook de critici reageerden lyrisch op deze roman uit 2007. Uiteraard garandeert dat geen even briljante verfilming, maar een interessante prent is *The Book Thief* zeker. Regisseur Brian Percival stond namelijk voor de reusachtige uitdaging om Zusaks lijvig oorlogsepos, dat regelmatig een loopje neemt met de chronologie, in beelden te vertalen. (jvl)

Cultuur

INTERVIEW TOM VAN LAERE (ADMIRAL FREEBEE)

“Wat ik vaak doe, is nummers omdraaien”

The Great Scam, zo heet het nieuwe album van Admiral Freebee dat vrijdag verscheen. De single Nothing Else To Do is ondertussen de ultieme heerser in De Afrekening. Vier jaar na The Honey and The Knife is Tom Van Laere meer dan ooit terug van weggeweest.

FRANK PIETERMAAT

Vanwaar komt de titel The Great Scam?

Van Laere: «Een van de nummers op de plaat, *In Spring*, heette oorspronkelijk *The Great Scam*. Ik heb de plaat zo genoemd want in elk moment is er een soort scam. Er is iets dat je wilt zijn, maar dat je eigenlijk niet bent. Je leeft in een droom over wie je bent, wat je wilt en wie de anderen zijn.»

Hoe zou je die nieuwe plaat omschrijven ten opzichte van de vorige?

Van Laere: «Ik zou ze niet omschrijven. Eigenlijk probeer ik altijd dezelfde soort dingen te maken: songs met refrein, strofes, bridge. Alleen hoe ik ze opneem of met wie verandert.»

Veel nummers zijn zeer zwaar, zoals *I don't want to feel good today*. Dat terwijl heel veel mensen op zo veel mogelijk momenten zo gelukkig mogelijk willen zijn. Is dat niet tegenstrijdig?

Van Laere: «Maar het leven is tegenstrijdig. Alles is complex. We proberen alles te vereenvoudigen. Ik vond het leuk om zo'n nummer

te schrijven omdat dat eigenlijk nog niet bestaat. Vaak zijn nummers vooral feelgoodsongs.»

«Ik denk dat het soms interessant is om je slecht te voelen en als

je dat doet, dat ook te aanvaarden in plaats van op zoek te gaan naar een vlucht om je goed te voelen.»

«De teksten die ik schrijf, zijn bemerkingsen van wat ik zie. Ik zie iemand op straat die zich slecht voelt en die beslist heeft van zich gewoon slecht te voelen en dan erken ik dat.»

Nothing Else To Do stond ondertussen al drie weken op nummer één in De Afrekening.

Van Laere: «Toen we dat nummer speelden, had iedereen het gevoel dat dat de single moest zijn. Normaal is daar altijd discussie over, maar die was er totaal niet. Dat toont toch dat iedereen een voorkeur heeft voor de vibe van dat nummer.»

«Ik heb dat nummer in Spanje geschreven tussen de hippies. Iedereen danste en zong meteen mee. Ik heb dat nummer ook geschreven om met

die hippies te kunnen spelen dus moesten dat gemakkelijke akkoorden zijn. Door de gemakkelijke creëer je ook een soort *catchyness*.»

Muze

Hoe komt zo'n nieuwe plaat tot stand?

Van Laere: «Ik werk heel hard aan het schrijven van de nummers. Het werk zit meer in de structuren van de songs op voorhand af te hebben. Dan willen we in groep niet te veel repeteren zodat er redelijk wat spontaniteit in zit wanneer we het opnemen.»

Heb je eigenlijk een muze?

Van Laere: «Ik zeg altijd dat ik beïnvloed word door de mooi opgebouwde illusies die ik in mijn hoofd heb. Je weet eigenlijk niet goed wat je beïnvloedt. Soms is dat een zin uit een tv-serie, soms is het iets wat een *nightshopman* zegt en soms is dat een ander nummer. Wat ik ook veel doe, is een nummer omdraaien. *I feel good* van James Brown wordt dan *I don't wanna feel good today*.»

Hou je je nog met andere zaken bezig naast muziek?

Van Laere: «Ik ben veel bezig met sport en pingpong en ik ben ook een fan van wandelen. Dan zoek ik boeken op over wandelen en wat er allemaal bestaat over wandelen. Ik zit eigenlijk weinig in de drukte. Dat is enkel als er een plaat uitkomt. Ik hou ook helemaal niet van drukte.»

Wat brengt de zomer?

Van Laere: «We gaan spelen, maar ik denk eerder grotere festivals. En niet te veel.»

Andrew Snowball

Tussen Bach en basketsloefkes: Partita 2

Met de belofte omarmde eenzaamheid bloot te leggen, voerde de wereldbekende choreografe Anne Teresa De Keersmaeker samen met Boris Charmatz vorige week voor een laatste maal op Belgische ondergrond, de hedendaagse dansvoorstelling “Partita 2” op. Een vleugje hedendaagse dans op Bachs meesterwerk “Partita no. 2” met “basketsloefkes” aan de voeten.

SOFIE DE COKER

Wetende dat *Partita 2* van dansensemble Rosas verkozen was tot “beste hedendaagse dansproductie” door het vooraanstaand Italiaans danstijdschrift *Danza&Danza*, waren onze verwachtingen hooggespannen toen we met ticket in de hand de Soetezaal van STUK binnenwandelden om deze prijsduif te gaan bekijken.

De voorstelling begon in complete duisternis, waardoor enkel de tonen van Bachs meesterlijke *Partita no. 2* voor viool de aandacht konden trekken. Prachtig om bij weg te dromen, maar na een kwartier voelden we ons genoodzaakt om even te controleren of dit wel een dansvoorstelling was. Duide-

lijkheid werd geschept toen violist George Alexander Van Dam van het toneel verdween en plaats maakte voor de dansers.

Op dat moment werd ook voor het eerst de scène zichtbaar. Het kan aan ons liggen, maar wanneer in het programmaboekje staat “een scène ontworpen door beeldend kunstenaar Michel François”, verwachten we nét iets meer dan enkele krijtcirkels op de vloer. Ook de kledij, waarvoor verbazingwekkend een kostuumontwerperster aan te pas was gekomen, liet te wensen over. Charmatz leek terug te komen van een rondje joggen, terwijl De Keersmaeker steeds opnieuw de veiligheidsspeld die voor de drapage in haar rok zorgde, moest bevestigen. Als het de bedoeling was om

de soberheid die van de hele voorstelling droop te benadrukken met de kleding, dan lijken felgekleurde sportschoenen met fluo-rescerende veters ons bovendien niet de beste keuze.

We verwachten net iets meer dan krijtcirkels op de vloer

Laat ons terug keren naar de kern van de zaak: dans, en vooral dans die de architectuur van de muziek blootlegt, zoals De Keersmaeker het zo mooi beschrijft. Na een periode van enkel muziek vervolgde de voorstelling met een periode van enkel dans. Het was ogenschijnlijk improvisatie die bruiste van muzikaliteit, zelfs op dat muziekloos

moment. Een dans die met zijn cirkelvormige en repetitieve bewegingen ook wel wat bevreemdend aanvoelde.

Roots

Toen de dans zich herhaalde in het derde deel waarbij muziek en dans gecombineerd werden, verloren de dansers ons en waarschijnlijk heel wat anderen. Waar het allemaal om draaide in deze voorstelling was de muziek terug naar de dans brengen, aangezien Bachs *Partita no. 2* roots heeft bij diverse volksdansen. De Keersmaeker sloeg in haar opzet om uit te blinken in muzikaliteit, toch liet ze choreografisch gezien de toeschouwer op zijn honger zitten. Spijtig, we hadden wel een prijsduif gelust.

Wie graag de flitsende sportschoenen van De Keersmaeker en Charmatz op de maat van Bachs Partita wil zien bewegen, zal als de bliksem een reisje naar Luxemburg, Frankrijk, Duitsland of Portugal moeten plannen. Hun tournee door België is voorlopig afgelopen.

Cultuur

KUNSTENCENTRUM WIL VANAF 2015 HUIS VOOR DANS, BEELD EN GELUID ZIJN

Doek valt voor theater in STUK

Het nieuws sloeg dinsdag bij cultuurminnend Leuven in als een bom. Vanaf 2015 wil kunstencentrum STUK zich concentreren op dans, mediakunst en geluidskunst. Voor vernieuwend theater is er geen plaats meer in STUK. "Somige groepen zullen niet meer in Leuven kunnen spelen."

SAM RIJNDERS EN KAAT RAYMAEKERS

"Binnen Leuven moeten we ons herpositioneren," legt artistiek leider Steven Vandervelden uit. "Het begint te wringen hoe iedereen hier naar elkaar kijkt." Nieuwe spelers zoals OPEK, museum M en Het Depot zorgden voor een storm door het Leuvense culturele landschap, waardoor het profiel van de instellingen verwaterde.

Financieel staat het kunstencentrum ook onder druk, al wil Vandervelden dat niet met zoveel woorden gezegd hebben. "De besparingen vormen zeker geen directe oorzaak, maar we moeten wel binnen een realistisch financieel kader werken." Het kunstencentrum ontstapte niet aan de botte bezuinigingsbijl die de culturele sector trof.

Vandervelden legt de nadruk op de positieve keuze die STUK voor dans maakt. "In Vlaanderen zien we dans nog steeds als een vaandel-dragende discipline. Paradoxaal genoeg krijgt die kunstvorm momenteel de minste kansen."

Door te specialiseren wil het kunstencentrum bovendien nog meer innoveren. "In het huidige model doen we veel, maar zijn we in niets echt excellent," geeft Vandervelden grootmoedig toe.

Theater dakloos?

Ondertussen dreigt theater het kind van de rekening te worden. Zullen vernieuwende gezelschappen zoals Abattoir Fermé nog wel een podium vinden in Leuven? In het verleden signaleerden Leuvense toneelverenigingen al een nijpend tekort aan speelruimte.

STUK hoopt dat cultuurcentrum 30CC de hoofdmoot van haar theateraanbod overneemt. "Er zullen keuzes gemaakt moeten worden," reageert zakelijk leider Yves Gasia van 30CC. "Wat twee instellingen vroeger aanboden, zal niet meer allemaal in Leuven te zien zijn. Experimenteel theater zal aan bod komen, maar onmogelijk in dezelfde mate."

De zalen van het cultuurcentrum zitten immers al tjokvol. Toch overschatten we het probleem volgens Gasia. "Onze infrastructuur is momenteel niet 100 procent benut, onder andere door personeelsbeperkingen." Door meer samen te werken met STUK wil hij daar wat aan doen.

In OPEK, het Openbaar Entrepot voor de Kunsten aan de Vaartkom, is er evenmin plaats volgens Stijn Devillé van theatergezelschap Braakland/ZheBilding. "Wij moeten nu al groepen weigeren." Volgens Devillé dreigen vooral Nederlandse toneelgroepen hun podium in Leuven te verliezen.

Overaanbod

Marrit Van Den Heuvel, cultuurcoördinator van de studentenkoepel LOKO en lid van de Raad van Bestuur van STUK, ziet geen graten in de koerswijziging. "Als er ergens veel aanbod van is in Leuven, dan is het wel theater. Het is dus geen ramp als er wat minder te zien is."

"Er is zeker geen overaanbod," klinkt het in STUK. "Het is ongelofelijk jammer dat er hier wat verloren gaat, maar veel zal het niet zijn. We winnen ook wat aan de danskant," stelt Vandervelden gerust. Hij heeft garanties dat de meeste gezelschappen een nieuwe thuis vinden. "Het is een risico dat we nemen, maar geen kamikaze. Niet voor ons en niet voor het theater."

Sowieso zal 30CC minder eigen voorstellingen produceren dan STUK. Hij beseft ook dat het Nederlandse toneel grotendeels zal verdwijnen.

Toch maakte hij naar eigen zeggen een stevige *move*. "We doorbreken het status quo. Het cultuurcentrum 30CC zal niet zoals zoveel andere opschuiven naar entertainment, maar komt in het hart van de kunsten te staan. Zonder hen verliezen we al het theater in Leuven."

Met haar schisma tussen dans en theater lijkt STUK tegen de tijdgeest in te roeien. De grens tussen beide disciplines vervaagt steeds meer.

Vandervelden weerlegt dat. "Choreografen met een internationale achtergrond gaan nau-

Een nieuwe koers

Het Leuvense kunstencentrum STUK gaat naar eigen zeggen een "radicale koerswijziging" aangaan. Vanaf het seizoen 2015-2016 zal het de theaterdiscipline laten vallen en zich exclusief richten op de disciplines dans, beeld en geluid. STUK zal artiesten blijven begeleiden, voorstellingen blijven (co-) produceren en een podium blijven bieden aan opkomende en minder voor de hand liggende vormen van artistieke expressie maar het theater wordt daarbij onbewoonbaar verklaard. Volgens de nieuwe koers ligt het noorden in de dans, zoals dat vanaf 1983 ook voor het door STUK georganiseerde dansfestival KLAPSTUK gold.

Ergens is de verandering een terugkeer naar de roots, anderzijds een evolutie en een uitbreiding. Het is de ambitie om dé "dans-hub" van de regio te worden met een reikwijdte die het buitenland niet onberoerd zal laten. Opvallend is dat de overige disciplines, beeld en geluid, een

tamelijk algemene naam hebben gekregen. Schijnbaar een schip dat overal aan wal kan. De pientere naamgeving zorgt voor een groot bereik binnen de disciplines. Zo zal de discipline Beeld zich voornamelijk toeleggen op mediakunst. Desondanks zal er plaats blijven voor de *arthouse cinema* van Cinema ZED waarbij de lijn van "uitdagend cinematografisch werk" wordt doorgetrokken.

In de geluidsdiscipline van STUK verandert er weinig. De academische week zal nog steeds van start kunnen gaan op een jazzy noot in STUKcafé op zondagavond. Innovatieve pop-rock zoals we het gewoon zijn, zal geprogrammeerd blijven worden, met een belangrijke verandering: er zal ook worden ingezet op Luisterkunst. De vraag naar wat muziek is, zal hier waarschijnlijk nooit veraf zijn en daarmee wordt de keuze voor "geluid" als naam voor de discipline meteen duidelijk. De koerswijziging zal geen Leuvense cultuurliefhebber onberoerd laten. (edc)

welijks naar het Nederlandstalig theater. Ze definiëren zich veel meer vanuit beeld en geluid. Met 30CC is er ook over gesproken om onze residenten uit de danswereld mee te nemen naar een theatervoorstelling. Het is maar 400 meter of vier voetbalvelden hier vandaan. Dat kan zelfs ik lopen."

Elitair of populair

STUK geeft zelf toe dat dans een moeilijk toegankelijke discipline is. Wordt het kunstencentrum zo niet elitairder? Vandervelden: "We gaan juist scherper, maar ook breder worden." Cursussen, een sterke jeugdwerking en een brede programmatie moeten het grote publiek naar de *danshub* lokken.

Al zal het kunstencentrum publiek verliezen. Jaarlijks bezoeken 12.000 toeschouwers het STUK voor een theatervoorstelling, slechts 7.000 komen voor het dansprogram-

ma. "Voor dans bestaat momenteel geen groot publiek, maar onze ambitie is om dat te scheppen," alsnog een ambitieuze Vandervelden. "Onze publiekscijfers zullen in eerste instantie zakken en pas dan stijgen, maar wij zijn geen cijferfetisjist."

Studentenkorting

De gevolgen voor de portefeuille van de Leuvense student zijn onzeker. Bij STUK krijgen studenten een stevige korting, maar de productiekosten van dans liggen erg hoog. Bij 30CC is de korting die studenten genieten dan weer beperkt.

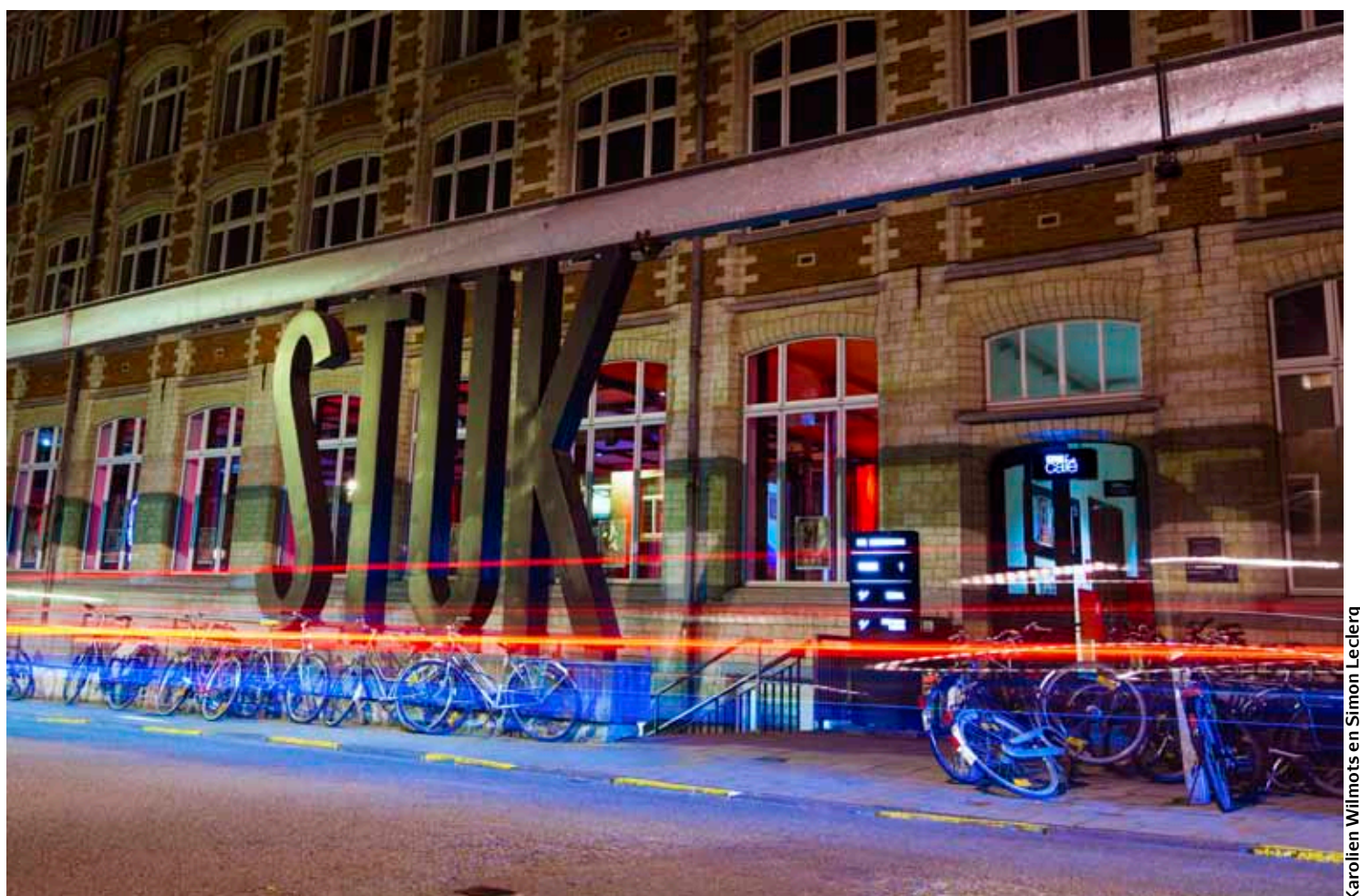
"De ticketprijzen bij STUK zullen niet stijgen," verzekert Van Den Heuvel ons. "Samen met de koerswijziging gaan wij onze prijspolitiek bekijken," reageert 30CC. Gasia: "Voor jonge mensen en studenten willen we zeker een extra inspanning doen."

Dansopleiding

Verschillende kranten kondigden de komst van een heus opleidings- en studiecentrum voor dans aan. Dat zou in een samenwerking tussen STUK en KU Leuven gebeuren.

Volgens Katlijn Malfliet, vicerector Cultuur aan de KU Leuven, is dat te vroeg gejuicht. "Eigenlijk waren die plannen nog niet genoeg gevorderd voor een persconferentie: de eerste vergadering moet nog plaatsvinden. Maar het ziet er zeker goed uit."

Malfliet denkt aan dansstudies als een afstudeerrichting binnen de bestaande master Culturele Studies. "Als we het daar over eens raken, lijkt mij dat een zeer realistisch plan." (sr & kr)

Karolien Wilmots en Simon LeClerq

Menu v/d week 3 - 7/3/2014

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

maandag

Groentenburger met andijvie in roomsaus	€ 5.30	
Koninginnenhapje	€ 4.10	
Ravioli al forno	€ 3.10	
Steak met peperroomsaus en erwtes	€ 5.80	

dinsdag

Big Alma hamburger met slaatje	(A3, enkel avondmenu)	€ 4.10
Cordon-bleu met archiducsaus en forestièremix	A1+A2	€ 5.30
Gepaneerde pladijs met normandische saus en peterseliepuree	(A1, A2, in A3 enkel middagmenu)	€ 5.30
Spaghetti bolognaise groot	A1+A3	€ 4.10
Spaghetti bolognaise klein	A1+A2	€ 3.10
Spaghetti bolognaise veggie groot	A3	€ 4.10
Vegetarisch koninginnenhapje	A1+A2	€ 4.10

CARNAVAL MENU

Dinsdagavond 4 maart
Alma 1, 2 & 3

Kippenlapje met bieslookroomsaus,
tricolore pasta en garnituur
Pannenkoek met suiker

€ 4,50

Actie beperkt tot 200 schotels per Alma

studentenprijs

woensdag

Hamburger met schorseneren in room	€ 3.10
Koninginnenhapje	€ 4.10
Lasagne met zalm	€ 5.30
Omelet natuur met tomaten-paprikamengeling	€ 5.30

donderdag

Varkenslapje met jagersaus en broccoli	€ 5.30
Visnuggets met tartaarsaus en slaatje	€ 3.10
Chili sin carne met boontjes en gebakken aardappelen	A1+A2 € 5.30
Pita met looksaus en slaatje	(A3, enkel avondmenu) € 5.30
Spaghetti bolognaise groot	(A1, A2, in A3 enkel middagmenu) € 4.10
Spaghetti bolognaise veggie groot	A3 € 4.10

vrijdag

Groentennuggets met prei in room	€ 5.30
Kalkoensteak met witte kool in room	€ 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 5.30
Boomstammetje met bloemkool	A1+A3 € 4.10

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

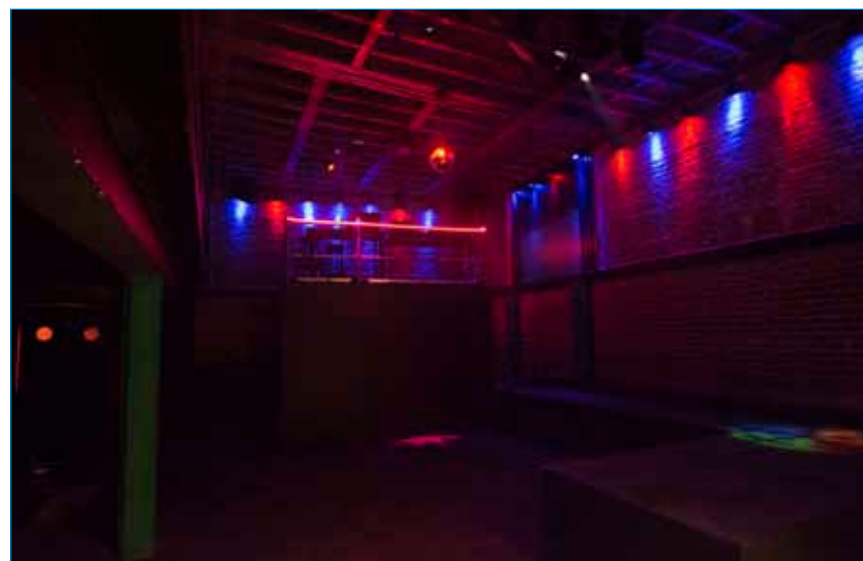

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

€ 355 per avond

€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde
academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het
vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Rudy (48) uit Beersel vond *The Broken Circle Breakdown* een "sentimentele bleitfilm"

Werd vervolgens zwaar toegetakeld door verzamelde Vlaamse Pers

Nieuwe pogingen om oorlog Syrië te commercialiseren

Verkoop Dode Hoet-spiegel voor truckchauffeurs gevoelig gestegen

Brandveiligheid

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 40 - Nummer 16
Maandag 3 maart 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jens "Christophe Vanhoutte" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:
Frank "Herman De Croo" Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Eva "Mary Wollstonecraft" Schalbroeck, Quinten "Bart Somers" Evens, Korneel "Vincent Van Quickenborne" De Schamp, Ernest "Omer Vanoudenhove" De Clerck, Karolien "Gwendolyn Rutten" Wilmots

Schrijvers:
Sam "Bruno Tobback" Rijnders, Femke "Olli Rehn" Bertsche, Niko "Bill Maher" Wuyts, Nils "John Rawls" De Neubourg, Simon "Arnd De Weirdt" Thys,

Jasper "Karel De Gucht" Van Loy, Brecht "Dirk Vijnck" Castel, Sofie "Maggie De Block" De Coker, Kaat "Annemie Neyts" Raymaekers

Fotografen:
Kalina "Guy Verhofstadt" De Blauwe, Meredith Geldof, Kwong Gueng "Adam Smith" To, Caroline Van Rhee, Andrew "Een ongeneeslijk zieke" Snowball, Simon Leclercq, Christine Laureys

Tekenaars:
Liesa Olislaegers, Karolien "John Locke" Favoreel, Simon "Liber Sidderaal" Englebert, Jeroen "Patrick Dewael" Baert

Dtp:
Jens Cardinaels, Frank Pietermaat

Eindredactie:
Frank Pietermaat, Jens Cardinaels, Korneel De Schamp

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter "Rachid Bada" Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen

Binnenland: 11 euro Overschrijvingen op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, favoriete liberaal) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Kris Peeters

“Zelfs een filosoof kan minister-president worden”

We treffen Vlaams minister-president Kris Peeters (CD&V) in zijn natuurlijke habitat. Op Gasthuisberg spreekt hij met bedrijfsleiders uit de medische sector die uitblinken in innovatie. Kennisgericht, productief en innovatief: zo ziet Peeters Vlaanderen graag.

SAM RIJNDERS

Uw campagne heeft als slogan: “In welk Vlaanderen wil u leven?” In welk Vlaanderen wil Kris Peeters eigenlijk zelf graag leven?

Kris Peeters: «Ons socio-economisch plan heeft als kapstok economische groei met sociale vooruitgang. Die groei willen we realiseren door innovatie aan te moedigen. Daarom ben ik hier vandaag op bezoek. We zetten ook resoluut in op onderwijs, want bedrijven hebben de juiste mensen nodig om te kunnen innoveren.»

«We gaan ook voor sociale vooruitgang: uitkeringen kunnen en moeten stijgen. We moeten opkomen voor de zwakkeren.»

actiegroepen eisten een onderzoek van hun alternatieve routes. Dat is hun goed recht, maar dat kostte tijd. Gelukkig is er nu een beslissing.»

«Voor het secundair onderwijs hebben we een masterplan, dat iedereen gaandeweg een heel intelligent plan zal vinden. We kunnen niet alle scholen verplichten tegelijkertijd een brede eerste graad in te voeren, maar moeten tijd nemen. Dat is verstandige politiek. Die *sturm und drang* waar u naar verwees, zou een oorlog in het secundair onderwijs ontkenen.»

«Natuurlijk zijn er nog wachtlijsten in de zorgsector en staan er nog files. Maar je mag niet ontkennen dat er serieuze vooruitgang wordt geboekt. Zo zijn we zelfs zo moedig om

een proefproject voor rekeningrijden in te richten, waar heel wat kritiek op komt.»

Had u hier niet liever gezeten met een Oosterweelverbinding die, brug of tunnel, er al lag en een onderwijs dat al hervormd was?

Peeters: «Jarenlang ben ik actief geweest in een werkgeversorganisatie (*Unizo, dat de belangen van kleine en middelgrote ondernemingen verdedigt, red.*). Daar beoefende ik de kunst van het vraagbare: doorvragen zoals u dat nu doet. Ik beoefende die kunst graag, maar beoefen nu de kunst van het haalbare. Je moet een coalitie sluiten en wetgevingen en gerechtelijke uitspraken respecteren. Natuurlijk had ik graag verder gestaan, maar voor elk dossier is er een duidelijke verklaring. De belangrijkste vraag is: zijn er beslissingen genomen? Het antwoord daarop luidt: “ja”. Voor de onze is er geen enkele regering in geslaagd om de onderwijshervorming te beslissen.»

Geen separatist

We openen met uw toekomstvisie op Vlaanderen. Is daarin nog een plaats weggelegd voor België?

Peeters: «Het Vlaamse budget zal 38 miljard euro bedragen en het federale budget zal

31 miljard euro omvatten, met uitzondering van de sociale zekerheid. Dat is een heel sterk Vlaanderen, maar binnen een Belgisch kader. Het laatste is ook voor Vlaanderen positief. Ik ben geen separatist.»

«Ik ben nogal rationeel ingesteld, maar voel mij Vlaming, Belg en dan Europeaan. Die gelaagdheid bestaat bij vele mensen: je bent niet alleen maar Vlaming.»

Minister van Financiën en uw partijgenoot Koen Geens vreesde in dit blad dat Vlamingen hun interesse voor het Belgische niveau verliezen. Heeft hij gelijk?

Peeters: «Er zitten daar nog belangrijke bevoegdheden, dus dat zou jammer zijn. Het zwaartepunt moet en zal wel in Vlaanderen liggen, want dat laat maatwerk toe. Nu kunnen wij een arbeidsmarkt-, woon- en gezinsbeleid voeren dat dichterbij de burgers zit.»

«Ik ga ervan uit dat als de Rode Duivels in Brazilië goed scoren, Koen Geens zijn zorg zal verdwijnen als sneeuw voor de zon.»

Dat kan zo zijn, maar dat neemt niet weg dat Geens terecht het premierschap een knelpuntberoep noemde. Bart De Wever (N-VA) is uitdrukkelijk geen kandidaat en zelfs binnen de PS twijfelen sommigen of het sop de kolen

“Vroeger beoefende ik de kunst van het vraagbare, nu van het haalbare”

We stelden u de vraag, omdat kwatongen u al eens een technocratisch imago durven aan te meten. Kris Peeters loopt niet meteen over van visie of *sturm und drang*, luidt het.

Peeters: «*Sturm und drang* zouden juist een probleem zijn, want een minister-president moet beleid voeren en stappen vooruit zetten. Hij moet natuurlijk een visie hebben, die wij hebben met Vlaanderen In Actie (*het economische plan van de huidige Vlaamse regering, red.*). Ik heb dus een langetermijnvisie, maar ik sta met beide voeten op de grond. Zo’n politicus waardeert men.»

«Nog belangrijker is dat ik mezelf blijf. Naar aanleiding van uw vraag ga ik mij zeker niet anders gedragen: anderen voelen zich meer de ideoloog. Ik ben een realistische politicus. Ik heb wijsbegeerte gestudeerd en hou van filosofische debatten, maar in de politiek moet het tot realisaties komen.»

Stilstand

Nochtans zet de oppositie uw regering maar al te graag weg als een regering van de stilstand. Van de Oosterweelverbinding tot de onderwijshervorming: veel blabla, maar weinig boemboem. Er beweegt niets, wat voor het fileprobleem zelfs letterlijk geldt.

Peeters: «Wij zijn geen regering van stilstand. Oosterweel (*het langverwachte project dat de ringweg rond Antwerpen sluit, red.*) is beslist en wacht nu op uitvoering. Rapporten moesten opgemaakt worden en

Andrew Snowball

“Wie in het midden van het bed ligt, ligt er zo weer uit”

wel waard is. Ook u bent er niet enthousiast over.

Peeters: «Na hard werken zijn we erin geslaagd om de functie van minister-president op hetzelfde niveau als de premier te krijgen. Al menen sommigen nog altijd dat een premier meer uitstraling heeft.»

Wanneer Barack Obama op 26 maart naar België afzakt, zal hij waarschijnlijk de premier spreken en niet de minister-president.

Peeters: «Er is dus nog werk aan de winkel (*lacht*). Premier van dit land zijn, is een heel zware job. Het interessante debat zal de komende periode trouwens in Vlaanderen plaatsvinden. Door de staatsvorming moeten we nieuwe bevoegdheden invullen. Mijn persoonlijke mening is dat het interessanter is om dat debat te voeren als minister-president dan als premier.»

Met uw plan voor “economische groei met sociale vooruitgang” vaart u alvast een uitgesproken centrumkoers: niemand kan ertegen zijn. Met welke partijen zou u graag samenwerken?

Peeters: «Sommigen zeggen dat CD&V altijd in het midden van het bed ligt. Dat weet ik niet zeker, maar het is in ieder geval belangrijk wie je bedpartner is. Wij willen partners die ons socio-economische programma onderschrijven. Je moet trouwens oppassen: bij de start kun je in het midden van het bed liggen, maar voor je het weet lig je eruit (*lacht*).»